

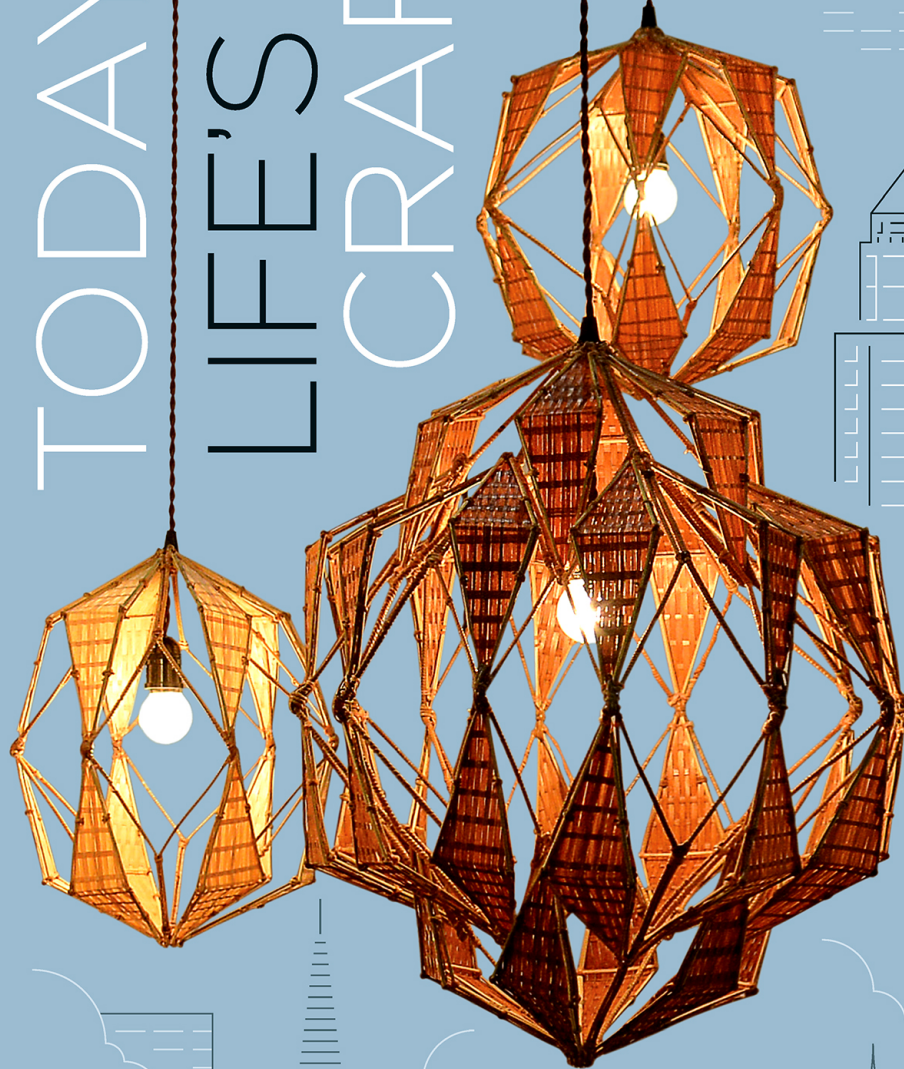
SACICT

LIVING THAI

APRIL 2017

THE
SUPPORT
ARTS AND CRAFTS
INTERNATIONAL
CENTRE OF
THAILAND
(PUBLIC ORGANIZATION)

TODAY'S LIFE'S CRAFTS

มานาสารพัน
วันปีใหม่ไทย

Thai New Year
Trivia

เดินหมู่บ้านอรัญญิก
เที่ยวอยุธยาในมุมมองอื่น

ARANYIK CRAFT VILLAGE:
A Different Ayudhya Experience

งานศิลปหัตถกรรม
ในวันนี้ไปไกลกว่าที่คิด

Handicrafts Today
Going the Distance

ISSN: 1906-5647

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

TODAY LIFE'S CRAFTS หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน

เรานำพาคุณ... เข้าสู่ความร่วมมือ
ของงานหัตถศิลป์ในชีวิตประจำวัน

We bring today's crafts to your everyday lifestyle.

SACICT

Tel.1289 www.sacict.or.th

 facebook.com/sac

COVER CONCEPT

— April 2017

เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ของชาวไทย 2560 ทางคณะผู้จัดทำมีความประสงค์ที่จะจัดทำนิตยสาร SACICT Living Thai ด้วยรูปแบบใหม่ ผ่านการนำเสนอ หน้าปกด้วยภาพคอมพิวเตอร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของบริษัท พิตักซ์ สไตส์ จำกัด จัดองค์ประกอบเข้ากับสายเส้น สถาปัตยกรรม เพื่อสื่อสารถึงแนวคิดทันสมัยรวมเข้ากับกลิ่นอายความเป็นไทยอย่างลงตัว และยังเปรียบเสมือนแสงสว่างส่องนำทางให้ศิลปหัตถกรรมไทยได้พัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

On this auspicious occasion of the Thai New Year 2017, the SACICT Living Thai magazine production team would like to introduce this new look with the image of the distinctive lamp designed by Pitak Style Co., Ltd. The unique design of the lamp is combined with architectural lines that reflect a modern outlook incorporating the essence of Thai art. In addition it is symbol of light that will lead the path for the sustainable future development of Thai handicrafts.

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ประธานที่ปรึกษา/Chief Consultant
อัมพวัน พิชาลย์/Amparwon Pichalay

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
Corporate Communication Division

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทรศัพท์ 0 3536 7054-56 โทรสาร 0 3536 7051
สายด่วน 1289 เว็บไซต์ www.sacict.or.th
www.facebook.com/sacict

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
(Public Organization)

59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand
Telephone: +66 (0) 3536 7054-56 Fax: +66 (0) 3536 7050-1
Call Center: 1289
Website: www.sacict.or.th
Facebook: www.facebook.com/sacict

จัดทำโดย/Design and Production

บริษัท โฟลท์ อิลิเมนต์ จำกัด 374/19 ช.ร่มน้ำใจ แยก 2 ถ.เอกมัย-รามอินทรา
แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0 2196 1102 โทรสาร 0 2196 1107

Post Elements Co., Ltd. 374/19 Soi Ruamnamjai Yak 2, Ekamai-Ramindra Rd.,
Klongjaokunsing, Wangthonglang, Bangkok 10310, Thailand
Telephone: +66 (0) 2196 1102
Fax: +66 (0) 2196 1107

บรรณาธิการบริหาร/Executive Editor
ณัช จีรวารศิริกุล/Nat Jiravansirikul

บรรณาธิการ/Editor
นิตยา ขวหล่อน/Nittaya Khaolom

กองบรรณาธิการ/Editorial Team
กานต์ชนิด พันธุลี/Kanchanit Pantulee
ภัทริยา พัวพงษ์กร/Pattareeya Puapongsakorn

สไตลิสต์/Stylist
นิตนดา พันธุ์พัฒน์/Nitnada Panpipat
รังสรรค์ ชมภูพลา/Rangsan Chompoopol

ผู้แปล/Translator
ดร.มารีสา จันทมาศ/Dr.Marissa Chantamas

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/Production Manager
นัชชยา ปวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang

ศิลปินกรร/Graphic Designers
ณัช จีรวารศิริกุล/Nat Jiravansirikul
นัชชยา ปวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang
เก่งกล้า สามารถ/Kengkla Smart

ช่างภาพ/Photographer
นธเดช สุนทรักษ์/Nathadech Suntrak

พิสูจน์อักษร/Proofreader
วาริณี วรวิทยานนท์/Warinee Worawittayanon

ประสานงานกองบรรณาธิการ/Editorial Coordinators
ปณชิตา วิจิตรชยานนท์/Panchita Wichitchayanon
ปณชญา พุฒพนากัณฑ์/Panchaya Putthapanasub

พิมพ์/Print
บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด
143, 145 รามคำแหง 42 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 2732 3101-6 โทรสาร 0 2375 1654 เว็บไซต์ www.asiapress1989.com

S.Asia Press (1989) Co., Ltd.
143,145 Ramkhamhaeng 42, Hua Mak Sub-District, Bangkok,
Bangkok 10240 Thailand
Tel: +66 (0) 2732 3101-6 Fax: +66 (0) 2375 1654 Website: www.asiapress1989.com

สารบัญ

เมษายน 2560

01 Living Insight & Matter
 06-17 งานศิลปหัตถกรรมในวันนี้ ไกลกว่าที่คิด
 Handicrafts Today Going the Distance
 18-27 นานาสารพันวันปีใหม่ไทย
 Thai New Year Trivia

02 Living 4.0
 28-31 ตลาดออนไลน์ทันสมัยที่ส่งสินค้าหัตถศิลป์ไทยไปทั่วโลก
 ONENOW: The Online Marketplace Bringing Thai Crafts to the World
 32-35 เครื่องข่ายที่ถักทอศิลปหัตถกรรมไทยให้แข็งแรง
 Cross Innovation Symposium

03 Living Around
 36-45 เดินหมู่บ้านอรัญญิกเที่ยวอยุธยาในมุมมองอื่น
 ARANYIK CRAFT VILLAGE: A Different Ayutthaya Experience

04 Living Style
 46-57 หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน
 Today Life's Crafts
 58-61 Living Update

บทบรรณาธิการ

EDITOR'S NOTE

SACICT LIVING THAI ฉบับเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2560 นี้ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและปรับปรุงเนื้อหาภายในเล่มให้ทันสมัยและน่าอ่านมากยิ่งขึ้น และเพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่ง SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ได้นำแนวคิด Creative Economy มาต่อยอดในการอนุรักษ์ สืบสาน และพัฒนางานศิลปหัตถกรรมของไทยให้เป็นที่รู้จักและคงอยู่สืบไป... SACICT LIVING THAI จึงเปรียบเสมือนสื่อกลางในการถ่ายทอดผลงานศิลปหัตถกรรม และส่งต่อคุณค่างานหัตถศิลป์จากมือครุช่าง คุรุช่าง และทายาทศิลปหัตถกรรม และผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรมจากทั่วประเทศ ไปสู่มือผู้อ่านที่สนใจและรักงานศิลปหัตถกรรมไทย

ในคอลัมน์ Living Insight & Matter ขอพาไปชมงานเทศกาลนวัตกรรมนานาชาติ 2560 หรือ International Innovative Craft Fair 2017 (IICF 2017) ซึ่งเป็นเวทีจัดแสดงจำหน่าย และส่งต่อคุณค่าของงานศิลปหัตถกรรมจากมือผู้สร้างสรรค์ชิ้นงานสู่มือผู้ซื้อทั้งชาวไทยและต่างชาติ ภายใต้แนวคิด Today Life's Crafts หรือ “หัตถศิลป์ของชีวิตประจำวัน” ชื่นชมความคิดและผลงานของ “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2560” ที่สืบสานงานลูกบิดมโนราห์และเครื่องปั้นดินเผาผืนดินแห่งบ้านดงใจของผู้ชนะเลิศการประกวดการออกแบบงานศิลปหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ 2560 หรือ Innovative Craft Award (ICA 2017) และเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจของงานศิลปหัตถกรรมที่แฝงเข้าไปอยู่ในประเพณีสงกรานต์มาอย่างยาวนาน

นอกจากนี้ ยังพาเที่ยวชมหมู่บ้านหัตถกรรมมีดอรัญญิก ภูมิปัญญาจากบรรพบุรุษของชุมชนตีมีด จากมุมมองของคุณพดุงศิลป์ สุวรรณพงษ์ ประธานกรรมการหมู่บ้านอรัญญิกที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงที่ไม่ควรพลาดในคอลัมน์ Living Around

และสุดท้ายในคอลัมน์ Living Styles พบกับไอเดียในการทำงานศิลปหัตถกรรมจากฝีมือครุช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และสมาชิกของ SACICT ไปใช้ตกแต่งบ้านในมุมมองต่างๆ ได้อย่างลงตัว ภายใต้แนวคิด Today Life's Crafts

ขอให้ท่านมีความสุขกับ SACICT LIVING THAI โฉมใหม่ฉบับนี้

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
 เมษายน 2560

SACICT Living Thai April – May, 2017 has a new look. The magazine has gone through changes in design and content making SACICT Living Thai more contemporary and interesting compatible with the Thailand 4.0 policy. Inspired by the idea of Creative Economy SACICT has innovated strategies to develop and preserve the tradition of Thai handicrafts for its global recognition and sustainability into the future. Living Thai is the channel connecting the readers and lovers of Thai crafts to the master artisans, their descendants, and creators of handicrafts from all over the country.

Living Insight & Matter takes readers on a tour of the International Innovative Craft Fair 2017 (IICF). This event showcases the value of Thai handicrafts from the master craftsman to both Thai and foreign visitors under the concept Today Life's Crafts. Also presented at IICF are the handiworks of Craftsman Descendants 2017, who have inherited the Manorah beads and Mon clay pottery. Readers can seek inspiration from the winner of the Innovative Craft Award (ICA 2017). In addition learn interesting trivia about the role of handicrafts entwined in the tradition of Songkran.

SACICT Living Thai invites you on a trip around the Aranyik Village to learn about the wisdom of the blacksmith making blades from Padungsilp Suwannapong, head of the Aranyik, knife-crafting village.

Finally draw inspiration and ideas from Living Styles, master artisans, their descendants, and SACICT members share ideas for home decoration under the concept Today Life's Crafts.

Hope you enjoy and feel inspired by the new look and content of SACICT Living Thai.

Corporate Communication Division
 April 2017

CONTENT

April 2017

อ่านนิตยสารฉบับออนไลน์
 และดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
www.sacict.or.th
www.facebook.com/sacict

— **Handicrafts Today**
Going the Distance

งานศิลปหัตถกรรม ในวันนี้ไปไกลกว่าที่คิด

งาน IICF 2017 ที่จัดขึ้นโดย SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ถือเป็นงานที่เปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับวงการงานศิลปหัตถกรรมระดับประเทศไทยก็ว่าได้

IICF 2017 was organized by SACICT to open new avenues of experiences for the national handicrafts.

คนรักงานศิลปหัตถกรรมไทยหลายคนคงได้ไปสัมผัสและเห็นการเปลี่ยนแปลงของงานศิลปหัตถกรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบันที่งาน 'เทศกาลนวัตกรรมนาชาติ 2560' หรือ 'IICF 2017' แล้ว เชื่อได้ว่าทุกคนคงต้องหันกลับมาองงานศิลปหัตถกรรมไทยในมุมใหม่อย่างแน่นอน

Traditional crafts were developed from local wisdom primarily for utility purposes. The modern craft has the focus on aesthetics. Therefore, they incorporate innovation for more convenience and functionality while maintaining the value of beauty.

คนรักงานศิลปหัตถกรรมไทยหลายคนคงได้ไปสัมผัสและเห็นการเปลี่ยนแปลงของงานศิลปหัตถกรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบันที่งาน 'เทศกาลนวัตกรรมนาชาติ 2560' หรือ 'IICF 2017' แล้ว เชื่อได้ว่าทุกคนคงต้องหันกลับมาองงานศิลปหัตถกรรมไทยในมุมใหม่อย่างแน่นอนเพราะงานศิลปหัตถกรรมในวันนี้ ไม่เหมือนกับงานศิลปหัตถกรรมที่ทุกคนเคยเห็นมา การออกแบบงานศิลปหัตถกรรมสมัยใหม่มีรูปทรง ลวดลาย เทคนิคที่ดูแตกต่างไปจากเดิม แต่ยังคงกลิ่นอายและเสน่ห์ทางวัฒนธรรมซ่อนเร้นอยู่ จากที่เมื่อก่อนงานศิลปหัตถกรรมส่วนใหญ่มักถูกผลิตขึ้นจากภูมิปัญญาพื้นบ้านเพื่อใช้งานในครัวเรือนเป็นหลัก ไม่ได้เน้นความสวยงาม แต่งานศิลปหัตถกรรมสมัยใหม่มีการดัดแปลงเพิ่มเติม ผ่านการสอดแทรกนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการใช้สอย แต่ยังคงคุณค่าความงามไว้ได้อย่างลงตัว

For those who love Thai handicrafts, IICF 2017 is the event that will trace the evolution of Thai crafts in a way that will change your perspective forever. Thai handicrafts today are unlike their traditional fore bearers. The design of Thai handicrafts is more contemporary in terms of shapes, design, and techniques. They are different from traditional works but still maintain the charm of the local culture.

งาน IICF 2017 ที่จัดขึ้นโดย SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ระหว่างวันที่ 23 - 26 มีนาคมที่ผ่านมา ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา ถือเป็นงานที่เปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับวงการงานศิลปหัตถกรรมระดับประเทศเลยทีเดียว เพราะในงานนอกจากจะมีงานศิลปหัตถกรรมแบบดั้งเดิมให้ทุกท่านชมแล้ว ยังมีงานศิลปหัตถกรรมร่วมสมัยที่สร้างสรรค์โดยครุศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และกลุ่มสมาชิกของ SACICT ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของใช้ของตกแต่งบ้านของขวัญ ของที่ระลึก สินค้าแฟชั่น เสื้อผ้าเครื่องประดับ ฯลฯ ซึ่งผลิตมาจากวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในชุมชน ผสมผสานภูมิปัญญาดั้งเดิมและแรงบันดาลใจเข้าไป จนเกิดเป็นชิ้นงานศิลปหัตถกรรมใหม่ ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่สามารถนำงานศิลปหัตถกรรมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันได้ ภายใต้แนวคิด "Today Life's Crafts" หรือ "หัตถศิลป์ของชีวิตประจำวัน"

Traditional crafts were developed from local wisdom primarily for utility purposes. The modern craft has the focus on aesthetics. Therefore, they incorporate innovation for more convenience and functionality while maintaining the value of beauty. IICF 2017 was organized by SACICT from March 23 - 26 at BITEC Bangna. This event opens new experience for the national handicrafts. In this event there are traditional handicrafts on display together with contemporary creations originated by master artisans, their descendants, and members of SACICT. These handicrafts include home decoration items, gifts, souvenirs, fashion items, clothing, and jewelry. These works were created from raw materials found in the community developed from local wisdom fused with inspiration resulting in innovative crafts combining the needs of the target group. This allows handicrafts to become part of the daily contemporary life under the concept 'Today Life's Crafts'. →

รางวัลชนะเลิศ ICA 2017 กับผลงาน “บัว” ที่ได้แนวคิดจากชุมชนบาตรบุญ โดยนักออกแบบนำแนวคิดใหม่เป็นผลิตภัณฑ์ได้อย่างหลากหลาย

Winners of the ICA 2017, “BUA” inspired from the monk’s begging bowl to create a variety of designs.

ชุมชนบันดาลใจ จากใจนักสร้างสรรค์

ICA : Innovative Craft Award ป้ายเชิญชวนให้เข้ามาชมตัวใหญ่ เห็นชัดเจน เรียกความสนใจจากผู้มาเดินชมงานเป็นอย่างมาก ภายในเป็นการจัดแสดงผลผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมไทยจากกลุ่มนักสร้างสรรค์ และกลุ่มนักศึกษา ที่มีการนำวัตถุดิบและต้นแบบงานศิลปหัตถกรรมจากชุมชนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสมัยใหม่ที่สามารรถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ได้แก่ เครื่องไม้ เครื่องสาน เครื่องดิน เครื่องทอง เครื่องรัก เครื่องโลหะ เครื่องหนัง เครื่องกระดาษ และเครื่องหิน ซึ่งในปีนี้มีผู้ส่งผลงานเข้าประกวดได้รับโจทย์ภายใต้หัวข้อ “Communi-Craft” หรือ “ชุมชนบันดาลใจ” ซึ่งเป็นหัวข้อที่ท้าทายต่อการสร้างสรรค์ผลงานเป็นอย่างมาก โดยเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาชิ้นงานศิลปหัตถกรรมในมุมมองใหม่ ผ่านองค์ความรู้และทักษะของช่างฝีมือในชุมชนที่มีรากเหง้าภูมิปัญญาดั้งเดิมเต็มเต็มส่วนที่ขาดหาย ด้วยทักษะงานออกแบบที่ผสมผสานงานศิลปหัตถกรรมชุมชนกับนวัตกรรมหรือการออกแบบด้วยเทคนิคใหม่ๆ ที่ใส่ใจลึกลงไปในกระบวนการและรายละเอียด เกิดการทดลองร่วมกัน ทำงานไปด้วยกัน ช่วยกันคิดค้นและที่สำคัญ ต้องสามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

และสุดท้าย เราสามารถคัดสรรผู้ชนะเลิศการประกวดในประเภทบุคคลทั่วไป ภายใต้ชื่อผลงานว่า “บัว” (BUA) ผลงานการสร้างสรรค์ของคุณเฉลิมเกียรติ สมดุลยวาทย และคุณกวีระ อนันต์ศุภคาร และสำหรับรางวัลชนะเลิศในระดับอุดมศึกษา เป็นผลงานการสร้างสรรค์จากคุณพลสิทธิ์ เจริญเผ่า คุณศุภวิชญ์ ทองสมบูรณ์ และคุณสุภรดา ทศธร จากคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายใต้ชื่อผลงานว่า “ขด” (KHOD)

คุณเฉลิมเกียรติ สมดุลยวาทย และคุณกวีระ อนันต์ศุภคาร สองหนุ่มสาวผู้ชนะเลิศคณะกรรมการจนได้รับรางวัลสุดยอดนักออกแบบ ICA 2017 กับผลงาน “บัว” (BUA) ทั้งสองท่านนี้

ได้แนวคิดมาจากชุมชน “บาตรบุญ” ซึ่งเป็นชุมชนเก่าแก่ที่สร้างงานศิลปหัตถกรรมอยู่คู่คนไทยมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ให้เทคนิคการขึ้นงานด้วยสองมือ สะท้อนถึงจิตวิญญาณและแรงศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า การออกแบบงานชิ้นนี้จึงดึงคุณค่าความงามของการทำบาตรบุญมาตีความใหม่ โดยนักออกแบบและช่างฝีมือในชุมชนได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนมุมมองทางความคิดเพื่อหาวิธีการทำบาตรบุญสามารถเปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างไปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้หลากหลาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องใช้ทักษะที่ชำนาญของช่างในชุมชน จึงจะขึ้นรูปได้ขนาดที่พอดี และมีร่องรอยของบาตรแปดตะเข็บเป็นจุดเด่นของผลงาน

“ผมหวังว่างานนี้จะเป็นอย่างที่ช่วยกระตุ้นให้ช่างในชุมชนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมมากขึ้นและมีโอกาสที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ กลับไป”

ทั้งสองท่านเล่าให้ฟังต่อว่า การนำเอาองค์ความรู้ใหม่มาแก้ไขประยุกต์กระบวนการทำงาน เช่น เปลี่ยนขั้นตอนการทำขอบ ไปเป็นการแตะเชื่อมมุมขอบปากหลังจากออกแบบขนาดรูปทรงแล้ว ซึ่งช่วยลดระยะเวลาการผลิต และ

เป็นรูปทรงได้หลากหลายตามจินตนาการของนักออกแบบ โดยเฉพาะการริเริ่มทดลองใช้สี Thermochromics ร่วมกับผิววัสดุแบบดั้งเดิม โดยปรับเปลี่ยนวิธีคิด จากทำสีเพื่อให้เกิดสภาพเปลี่ยนเป็นเน้นการเปลี่ยนสภาพเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แปลกใหม่ จนเกิดเป็นผลงาน “บัว” (BUA)

คุณพลสิทธิ์ เจริญเผ่า คุณศุภวิชญ์ ทองสมบูรณ์ และคุณสุภรดา ทศธร นักศึกษาจากคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ชนะเลิศในระดับอุดมศึกษา ในผลงานที่ชื่อว่า “ขด” (KHOD) ทั้งสองเล่าให้ฟังถึงแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ว่า ได้เดินทางไปศึกษาภูมิปัญญาการทำไม้ขดของชาวชุมชนบ้านศรีบันครัง จังหวัดเชียงใหม่ที่มีการสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน เดิมเทคนิคการทำไม้ขดจะใช้ในการขึ้นรูปภาชนะเครื่องเงินของชาวล้านนา เช่น ขันโตก ขันโอ เป็นต้น

“ขด” (KHOD) เกิดจากการนำวิธีการทำไม้ขดที่ใช้ดอกไม้ไม้ขดรวมกัน เกิดเป็นเอกลักษณ์ของลวดลายที่มาจากธรรมชาติ ผสมผสานแนวคิดการออกแบบในรูปทรงเก้าอี้เหล็กที่พบเห็นได้ทั่วไปทำให้เกิดเป็นความแปลกใหม่ตามแนวคิด “Basic Non-basic” ความธรรมดาที่ไม่ธรรมดา →

COMMUNI-CRAFT COMMUNITY INSPIRED CREATIVITY

ICA: Innovative Craft Award is an alluring section of the event that has successfully drawn a large crowd. It presents Thai handicrafts designed by creators and students. The works are developed from raw materials found in the community to create contemporary crafts used in daily life. These include wood crafts, woven crafts, fabrics, lacquer ware, metal works, leather goods, paper crafts, and stone crafts. The contest was created under the concept Communi-Craft, which is very challenging. The emphasis is on developing innovative handicrafts work through the development of knowledge and skills based on the local wisdom in the community. This traditional knowledge is complimented by innovations in design and new techniques. Every detail is given importance. This creates an atmosphere of creative experimentation in the community. Most importantly these products must have commercialization potential.

“ขด” รางวัลชนะเลิศในระดับอุดมศึกษา เกิดจากแนวคิดการทำไม้ขดของชุมชนบ้านศรีบันครัง เชียงใหม่ จากขันโตกมาสู่เก้าอี้ ไม้เบสิก “Basic Non-basic”

“KHOD”, the winning design for university students category transforming khan tok bamboo weaving techniques from Sripankrua community in Chiang Mai to chairs under the concept Basic – Non-Basic. →

The winner for the general public category is the work titled “BUA”, created by Chalermkiat Somdulyawat and Kawisara Anunsalungkarn. The winner for the student category is “KHOD”, created by Pasit Charoenpao, Supawit Thongsomboon, and Supparatra Tassakorn, from the Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University.

Chalermkiat Somdulyawat and Kawisara Anunsalungkarn, a young couple, winner of the ICA 2017 award from their work, “BUA” developed the idea from the craft of making the monk’s begging bowl. This craft has been a tradition infused in the Thai way of life dating back to the Ayutthaya period. The technique for making the begging bowl involves shaping it with the two hands of the artisan. It is a reflection of the faith in Buddhism. The design of this piece is a reinterpretation of the begging bowl through the collaboration between the designers and the artisans. This enabled the change in the structure of the begging bowl so that it can be adapted to create other products. This innovation is dependent on the expertise of the artisans in the community, who must

create the perfect size for the new products while maintaining the charm of the metal stitches on the work.

“I hope that this work would inspire the community to have new ideas for product development. This would attract more tourists creating more opportunities to sell the product,” said Chalermkiat.

The two award winners further explained that they introduced new methods into the production process. For instance they changed the way to make the edge of the bowl. The edges were fused together after the shape has been created. This reduces the production time and enhances the flexibility enabling more variety of works to be created from the imagination of the designer. They also experimented with the use of Thermochromics colors on the traditional metals. This changed the way artisans created the work resulting in longer lasting colors and new looks, resulting in their award winning piece, “BUA”.

Pasit Charoenpao, Supawit Thongsomboon, and Supparatra Tassakorn, from the Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University, are winners of the student category from their design, “KHOD”.

The designers explained that their ideas came from a trip they took to study the bamboo-weaving handicrafts at the Sripankrua community in Chiang Mai. This long-standing local tradition uses the weaving technique of the bamboo to lend shape to the Lanna lacquer ware such as Khantok and Khanoh to adapt to furniture such as chair designs.

“KHOD” originated from the use of bamboo weaving techniques resulting in the unique pattern that is fused with the design of a typical steel chair. The end result is the creation of a unique handiwork under the concept Basic Non-basic. →

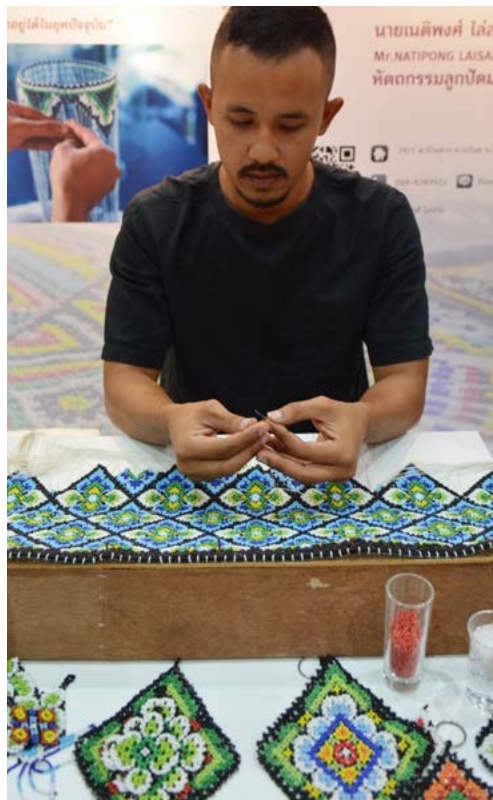
สืบสานศิลปหัตถกรรมไทย ไปกับคนรุ่นใหม่

การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมให้คงอยู่ตลอดไป ต้องอาศัยคนรุ่นใหม่มาช่วยสืบสานตลอด 6 ปีที่ผ่านมา SACICT ได้เดินทางเสาะหา “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” ผู้สืบสานและต่อยอดงานศิลปหัตถกรรมไทยจากช่างฝีมือรุ่นก่อนให้คงอยู่สืบไป และในปี 2560 SACICT ได้ค้นพบเพชรเม็ดงาม ที่เจ็ดชูเป็น “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2560” จำนวน 11 ท่าน ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้สมัครทั้งหมด 88 ราย จาก 9 แขนงงานศิลปหัตถกรรมทั่วประเทศ ได้แก่ งานเครื่องปั้นดินเผา งานพัสดุรากรณีโบราณ จังหวัดนนทบุรี งานเครื่องเบญจรงค์ จังหวัดชลบุรี งานว่าวเบอร์อามัส จังหวัดปัตตานี งานเครื่องประดับโบราณ จังหวัดนครปฐม งานแกะสลักหนังตะลุง จังหวัดพัทลุง งานศิลปหัตถกรรมลูกปัดมโนราห์ จังหวัดสงขลา งานศิลปหัตถกรรมปูนปั้นสด จังหวัดเพชรบุรี งานจักสานป่านครนารายณ์ จังหวัดเพชรบุรี งานศิลปหัตถกรรมของเล่นโบราณ และงานเครื่องถม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

เนติพงศ์ ไล่สาม หนุ่มสงขลาวัย 28 ปี ผู้พัฒนางานศิลปหัตถกรรมลูกปัดจากเครื่องแต่งกายมโนราห์มาสู่งานออกแบบตกแต่งบ้าน โรงแรม เป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นทายาทช่างศิลปหัตถกรรมในปีนี เล่าให้ทีมงานนิตยสารฟังว่า

“ผมเรียนจบทางด้านสถาปัตยกรรม และทำงานในกรุงเทพฯ มาสักพักใหญ่แล้ว ก่อนตัดสินใจกลับมาทำธุรกิจส่วนตัวที่บ้าน คุณป้าเป็นคนสอนผมรำมโนราห์มาตั้งแต่เด็ก ผมเลยเอาเครื่องแต่งกายของมโนราห์มาดัดแปลงเป็นรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างชิ้นงานเป็นของตัวเองที่บ้านที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว”

เนติพงศ์ยอมรับว่า การนำศิลปะท้องถิ่นส่งผ่านไปสู่วิวฒนาการในปัจจุบันเป็นเรื่องยาก แต่เขามีความหวังมากขึ้นเมื่อมาออกงานนี้ และมีผู้สนใจเข้ามาสอบถามพูดคุยในแง่มุมต่างๆ บางคนเดินมาคุยเขาก็อยากให้ปรับแบบ เล็กบ้างใหญ่บ้าง ส่วนมากเขาชมว่าสวย บางคนก็ถามแนวคิดที่มา ซึ่งเป็นที่น่ายินดีมาก เพราะนี่เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้คนรู้จักมโนราห์มากขึ้น →

การอนุรักษ์งานศิลป-
หัตถกรรมให้คงอยู่
ตลอดไป ต้องอาศัย
คนรุ่นใหม่มาช่วย
สืบสาน ตลอด 6 ปี
ที่ผ่านมา SACICT ได้
เดินทางเสาะหา “ทายาท
ช่างศิลปหัตถกรรม”
ผู้สืบสานและต่อยอด
งานศิลปหัตถกรรมไทย
จากช่างฝีมือรุ่นก่อน
ให้คงอยู่สืบไป

เนติพงศ์ ไล่สาม กับแรงบันดาลใจในการนำเอาเครื่องแต่งกายมโนราห์มาออกแบบใหม่ เป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในโรงแรม ด้วยความตั้งใจอยากให้คนรู้จักมโนราห์

Nattapong Laisam, drawing inspiration from Manorah costume to interior designs for hotels with the intention of making the art known to the world.

พงษ์พันธุ์ ไชยนิล ผู้สืบทอดเครื่องปั้นดินเผาแบบอยุธยาแห่งเกาะเกร็ด ผู้ผลิตพื้นจากเครื่องปั้นดินเผาอยุธยาถูกไปส่งงานปั้นที่ชาวต่างชาติยอมรับ

Pongpan Chaiyanil, descendant of the Mon clay pottery craft, who propelled the craft to international recognition.

พงษ์พันธุ์ ไชยนิล เป็นอีกผู้หนึ่งที่สืบทอดงานเครื่องปั้นดินเผาแบบอยุธยาแห่งเกาะเกร็ดของครอบครัวที่สืบทอดมานับร้อยปี ได้บอกเล่าวัฒนธรรมของชาวอยุธยาผ่านเครื่องปั้นดินเผาให้ฟังว่า

“ผมเป็นผู้สืบทอดในรุ่นหลาน เห็นมาตั้งแต่เกิด แต่เริ่มจับดินครั้งแรกเมื่ออายุ 13 โดยสืบทอดจากคุณย่าซึ่งเป็นช่างปั้นที่มีผลงานมากมายสมัยเด็กๆ ผมลองแกะสลักเครื่องปั้นดินเผาที่มีความละเอียดสวยงาม แตกต่างจากคนอื่นมาวางขายหน้าบ้าน คนที่เกาะเกร็ดมองว่าผมบ้าหรือเปล่า ขายธรรมดาก็ไม่มีคนซื้อ แล้วนี่ตั้งราคาแพงจะมีคนซื้อหรือ แต่ในที่สุดก็มีคนมาซื้อทำให้ผมเริ่มมั่นใจว่าเราสามารถที่จะทำงานที่เรารักขายได้จริงและเริ่มทำต่อ”

ระยะเวลาเกือบ 30 ปี นับตั้งแต่จับดินครั้งแรก เขาเริ่มเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการปรับกระบวนการเทคนิคในการปั้นให้ง่ายขึ้น และในขณะเดียวกัน ก็ยกระดับให้งานปั้นของคุณย่าซึ่งเป็นงานศิลปะแต่มีราคาต่ำ มาสู่งานศิลปะชิ้นเดียวมีราคาสูง โดยการปรับผลิตภัณฑ์ให้เหมาะกับกลุ่มลูกค้าทั้งยุโรปและจีน โดยเริ่มต้นจากลวดลายแบบมอญตามบรรพบุรุษและปรับมาเป็นแกะสลักลวดลายแบบไทย ปรับเป็นงานลายไทยที่ยุโรปต้องการ และทำเป็นจิวเวลรี่ เพื่อจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวอีกด้วย แต่การปั้นแบบดั้งเดิมก็ยังพัฒนาและสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง จนวันนี้งานปั้นที่คงเอกลักษณ์ของการเป็นงานดินปั้นชาวอยุธยาเกาะเกร็ด มีวางจำหน่ายที่ห้างเซ็นทรัลเอ็มบาาสซี และที่โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล

“ผมเชื่อว่างานของผมทุกชิ้นมีเจ้าของ เราแค่หาเจ้าของเขาให้เจอ”

พงษ์พันธุ์ยังบอกด้วยว่า “ผมปั่นงานทุกชิ้นด้วยความรัก ความสุข คนที่มาเสพก็คือคนที่รักจริงๆ และเขาขายเพราะสละการรบกวนของการเป็นนักปั้นดินเผากับการส่งต่อความสุขในการปั้น ทำให้งานทุกชิ้นเป็นงานประณีตสวยงาม สะอาดตา คนที่มีใจรักงานหัตถศิลป์”

วันนี้ พงษ์พันธุ์เตรียมที่จะสร้างพิพิธภัณฑ์ชุมชนที่บ้านมอญ 200 ปีของคุณย่าเพื่อเปิดเป็นศูนย์เรียนรู้ ให้ผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษา เรียนรู้ และส่งต่อองค์ความรู้งานเครื่องปั้นดินเผาให้กับคนทั้งในชุมชนและนอกชุมชน รวมทั้งเปิดเป็นรีสอร์ทให้คนมาพักได้เรียนรู้เรื่องเครื่องปั้นดินเผาไปพร้อมกันด้วย →

PASSING ON THE CRAFT TO THE NEW GENERATION

The preservation of Thai handicrafts requires the assistance of the new generation. For the past six years, SACICT has sought for Craftsman Descendants to carry on the tradition of the art into the future. This year SACICT has sought and found 11 rare gems to be honored as the Craftsman Descendants of 2017. These artisans were selected from 88 contenders in nine handicrafts categories nationwide, which include Mon potter and ancient fabrics of Nonthaburi, Benjarong from Chonburi, Berhamas Kite from Pattani, Manorah beads from Songkhla, Cement Sculpture from Petchburi, Agave Woven Craft from Petchburi, Ancient Toys and Lacquer Ware from Bangkok.

Natipong Laisam, 28-year old Songkhla resident, who adapted the Manorah beads for application in creating interior decorations for the home and hotels, is one of the honored Craftsman Descendant.

“I studied architecture and worked in Bangkok for sometime before deciding to start my own business at home. My aunt taught me how to dance the Manorah since I was a child so I used the inspiration derived from the costume to create home decoration designs that have a unique identity.

Natipong admitted that it is difficult to adapt traditional handicrafts to the contemporary lifestyle. However, he feels more hopeful once he joined the event. He explained that many people showed interest in his work and came up to discuss many different issues with him. Some asked if the designs could be resized but mostly they complimented him on the beauty of his work. He is very proud because this is one way to get more people to know about Manorah. →

The preservation of Thai handicrafts requires the assistance of the new generation. For the past six years, SACICT has sought for Craftsman Descendants to carry on the tradition of the art into the future.

Pongpan Chaiyanil inherited the craft of making Mon clay pottery from his family. This tradition has been continued in his family for over a hundred years.

“I am the third generation to inherit this craft. I have seen people in my family working on making pottery since I was a child. I started working on pottery making since I was 13 years old learning from

my grandmother, who was a highly skilled artisan. When I was young I had the idea to make pottery that was engraved with intricate designs. The people in my community said I was crazy. They reasoned that even plain pottery could not be sold. So, they questioned how an intricately engraved pottery can be sold at a high price. But it did sell so I felt encouraged to continue working,” he explained.

It is now 30 years since he started working on the pottery, but he is still continuously learning. He aims to uplift the value of his grandmother’s skilled handiwork that can only sell at low prices to be art pieces that can fetch a higher price. He adapted the products to suit the European and Chinese markets. He started with traditional Mon designs but soon incorporated Thai motifs, which were in high demand in Europe. In addition he also made jewelry to sell to tourists. The traditional pottery designs thus continually evolve. Today his work takes the Mon pottery to shops in Central Embassy and the Oriental Mandarin.

“I believe each of my pieces has an owner. It just has to find that person,” he said.

Pongpan also added, “Each of my piece is created with love and happiness so it must be appreciated by one who feels the same. I sell the experience of creating a piece of pottery and passing on that pride and happiness to the buyers. The result is the creation of an intricately designed piece of art that attracts the eye of craft lovers.”

Today Pongpan has the idea to build a museum commemorating 200 years of Mon pottery tradition from his grandmother. The museum is created to become a learning center for those interested in the craft both from within and outside the community. In addition he plans to open a resort where guests can come to learn about pottery during their getaway. →

จากมือสู่มือ

Hand to Hand หรือ การถ่ายทอด ส่งต่อ จากมือสู่มือ หมายถึง ความร่วมมือกันในการสร้างสรรค์และพัฒนางานศิลปหัตถกรรมไทย ไม่ว่าจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างนักสร้างสรรค์ และชุมชน การถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น การส่งต่อเรื่องราวของชุมชนสู่ผู้สนใจ ซึ่งทั้งหมดนี้คือการส่งต่อ “ธรรมชาติ” สู่ “การดำรงชีวิต” อย่างยั่งยืนที่ผ่านการพัฒนาสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน

การถ่ายทอด ส่งต่อ จากมือสู่มือของงานศิลปหัตถกรรม มองได้หลากหลายมิติ เช่น การสืบทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญา หรือทักษะฝีมือ ซึ่งเป็นได้ทั้งการส่งต่อความรู้จากรุ่นคุณปู่คุณย่า มาสู่รุ่นพ่อแม่และรุ่นลูกหลาน การส่งต่อทักษะฝีมือจากอาจารย์ไปสู่ลูกศิษย์ จากหัวหน้าไปสู่ลูกน้อง หรือแม้แต่การสืบทอดวิถีการผลิตของคนในชุมชนเดียวกัน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับงานศิลปหัตถกรรมในอนาคต และที่สำคัญคือการสืบทอดเรื่องราว ภูมิหลัง ประวัติความเป็นมาของชิ้นงานศิลปหัตถกรรมเก่าแก่ที่เริ่มสูญหายไปตามกาลเวลาให้คงอยู่ต่อไปชั่วลูกหลาน

Hand to Hand ในอีกมิติหนึ่งคือ การส่งต่อ ด้านการค้า เห็นได้ชัดเจนในงาน IICF 2017 ที่เปรียบเสมือนเวทีใหญ่ ที่เปิดโอกาสให้มีการจำหน่ายงานศิลปหัตถกรรมหลากหลายแขนง งานศิลปหัตถกรรมบางประเภทถูกพัฒนามาจากงานศิลปหัตถกรรมในครัวเรือนไปสู่ธุรกิจครอบครัว การส่งต่อจากผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรมไปสู่ผู้ซื้อโดยตรง จากชุมชนศิลปหัตถกรรมสู่ตลาดการค้าจากผู้ประกอบการไทยสู่คู่ค้าต่างประเทศ

และเมื่อความต้องการของตลาดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคมองหาสิ่งแปลกใหม่ ทันสมัย ไม่เหมือนใคร งานศิลปหัตถกรรมก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปลักษณะ คุณประโยชน์ และวิธีการใช้สอยให้ตรงตามความต้องการตลาด การแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะจากผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรมด้วยกันเอง เพื่อพัฒนางานศิลปหัตถกรรมร่วมสมัยหรือการนำงานศิลปหัตถกรรมใกล้สูญหายแล้ว มาพัฒนาต่อยอดด้วยความคิดสร้างสรรค์ เทคนิค การใช้งาน จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็เป็นการส่งต่อภูมิปัญญาดั้งเดิมสู่การใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

การสร้าง “เมล็ดพันธุ์ใหม่” ให้กับวงการงานศิลปหัตถกรรม ผ่านมุมเล็กๆ ถือเป็นการ

ปลูกจิตสำนึก การอนุรักษ์ และจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมผ่านการทำงาน ประดิษฐ์ร่วมกัน ซึ่งผลที่ได้ก็คือเป็นการสร้างความรัก ความสามัคคี และสถาบันครอบครัวที่มีความแข็งแรง ตลอดจนการส่งต่อความรู้ วิธีคิด การขยายช่องทางการตลาด ให้ผู้ประกอบการงานศิลปหัตถกรรม ผ่านเวทีการสัมมนาในเรื่องต่างๆ ตลอดการจัดงาน

IICF 2017 ได้ให้คำตอบแก่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมไทยได้เป็นอย่างดี ว่าต่อจากนี้ งานศิลปหัตถกรรมไทยจะสามารถคงอยู่และมีคุณภาพทัดเทียมกับงานศิลปหัตถกรรมในระดับสากลได้ ผ่านกระบวนการถ่ายทอด ส่งต่อ จากมือถึงมือ (Hand to Hand) เพราะ SACICT เชื่อในการต่อยอดภูมิปัญญาด้วยความคิดสร้างสรรค์ ที่เกิดจากการส่งต่อ ถ่ายทอด และแลกเปลี่ยน ทักษะ ประสบการณ์ รวมถึงความรู้ของผู้สร้างสรรค์ ผู้ประกอบการ หน่วยงาน นักออกแบบ และสังคม โดยยึดหลักการที่ว่า จากต้นแบบ สู่งานบันดาลใจ... จากประสบการณ์ สู่นวัตกรรม... จากภูมิปัญญาสู่ชีวิตประจำวัน →

HAND TO HAND

“Hand to Hand” signifies the cooperation to create and develop Thai crafts. This includes the collaboration between designers and the community as well as passing on the knowledge from generation to generation passing on the local wisdom to those who are interested. It is the transition from nature to a sustainable lifestyle etched in the local tradition that has been passed on for generations.

This concept can be applied to handicrafts preservation in many ways. It could be the passing on of knowledge, wisdom, or skill through the generations from grandparents, to parents to children, from masters to students, from supervisor to worker, or even among the different people in the community. The most important thing in the passing of handicrafts know how into the future is the story and

history of the craft. This would preserve the value of this disappearing craft for the future generations.

that can firmly establish the handicrafts in the contemporary lifestyle.

Through sowing the seeds of innovation in handicrafts work, a sense of preservation is created driving creativity through the process of collaboration. This will lead to love and harmony at the family and community level. The craftsmen can equip themselves with marketing knowledge that is presented at the various seminars all throughout the event.

IICF 2017 sets the stage for innovation in Thai handicrafts setting it on a course of development that aims to propel it into the global arena through the idea of Hand to Hand collaboration. SACICT believes in the creation of value of the local wisdom that is derived from the transfer and exchange of skills, ideas, and experiences from designers, producers, government agencies, and society. SACICT is committed to the idea that originality inspires an experience that leads to the future from local wisdom to contemporary lifestyle. **LT**

THAI NEW YEAR TRIVIA

นานาสารพัน วันปีใหม่ไทย

เรื่อง - กานต์ชวิต พันธุลี Ku Pantulee
ภาพ - เก็ตตี้อิมเมจ Getty Images,
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

ตามประเพณีไทยแบบดั้งเดิมตรุษสงกรานต์นั้นเป็นสิ่งที่แยกกัน คำว่า “ตรุษ” หมายถึงตัดหรือขาด คือ ตัดปี ขาดปี หมายถึง วันสิ้นปี ตรุษเป็นพิธีแสดงความยินดีที่ได้มีชีวิตผ่านมาด้วยความ สวัสดิ์ในรอบปีหนึ่งๆ ส่วนคำว่า “สงกรานต์” แปลว่าก้าวขึ้นหรือ อย่างเข้าสู่ หมายถึงดวงอาทิตย์ย่างเข้าสู่ราศีใหม่ ซึ่งเหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นทุกเดือนจึงเรียกว่าสงกรานต์เดือน แต่เมื่อครบรอบปีแล้ว อย่างเข้าสู่ราศีเมษจัดเป็นสงกรานต์ปี หรือ “มหาสงกรานต์”

The Thai Tradition of Trud Songkran or Thai New Year derives from the meaning of the two words. Trud means cutting or putting an end to the old year. It is a celebration of having passed a year well. The word Songkran means moving into or the movement of the sun into a new zodiac sign. This change of zodiac signs happens every month so there is a term, monthly Songkran. Therefore, the new year when the sun moves into the zodiac sign, Aries, it is called Maha Songkran.

*ในช่วงสงกรานต์มีการละเล่นและประเพณี
ซึ่งถือเป็นการเฉลิมฉลองและพักผ่อน
ประจำเทศกาล รวมถึงการทำบุญเพื่อ
เป็นสิริมงคลในการเปลี่ยนศักราชใหม่*

*There are many traditional festivities
that take place during the Songkran
celebrations these include merit
making to usher in the new year.*

*Building Sand Stupas is a tradition
etched in the belief of karma in
Buddhism.*

ตำนานสงกรานต์
วัฒนธรรมร่วมของอินเดีย
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจีนตอนใต้

ตำนานไทย ปรากฏอยู่ในศิลาจารึก
วัดพระเชตุพนฯ ต้นเค้าความเชื่อนี้ถูกจารึกใน
สมัยรัชกาลที่ 3 เป็นเรื่องราวของธรรมบาลกุมาร
ที่วิสัญญานาปัญหาของกบิลพรหม เมื่อกบิลพรหมแพ้
จึงถูกตัดเศียรโดยมีธิดาทั้งเจ็ดมารับเศียรไว้
เพื่อป้องกันไม่ให้แผ่นดินมอดไหม้ และธิดาของ
กบิลพรหมก็คือนางสงกรานต์ตามวันทั้งเจ็ด
แต่ก่อนคนถือกันมากกว่านางสงกรานต์ในปีนั้น ๆ
เป็นใคร กินอะไร ดื่มน้ำอะไร เพราะสามารถพยากรณ์
ความอุดมสมบูรณ์หรือเหตุบ้านการเมืองได้

นอกจากนี้เค้าเรื่องตำนานสงกรานต์ที่
ใกล้เคียงกันยังปรากฏในตำนานแบบมอญที่อาจ
ส่งให้พม่า เนื่องจากมีตำนานใกล้เคียงกัน ตำนาน
แบบพม่า เป็นเรื่องของลักขามินได้เดียวกับ
อสิพรหม อสิพรหมเป็นผู้แพ้จึงถูกตัดเศียร แต่
ลักขามินไม่อาจปล่อยให้อสิพรหมตายได้ จึงหา
เศียรให้อสิพรหมใหม่เป็นช้าง เรียกว่า มหาพนนะ
(ตรงนี้ใกล้เคียงกับประวัตินครคเณศ) ส่วนเศียร
ของอสิพรหมนั้นก็เรียกเทพธิดาให้มารักษาไว้
โดยผลัดเปลี่ยนเวรกันในแต่ละปี

ตำนานแบบสิบสองปันนา แปรกออกไป
เพราะเล่าถึงที่มาของการสาดน้ำ มีสาวงามชื่อ
ยูยางถูกส่งไปปรนนิบัติยักษ์ วันหนึ่งนางหลอกถาม
ยักษ์มาได้ว่าอะไรที่ทำร้ายยักษ์สำเร็จ นางจึงแอบ

ดึงผมยักษ์ขณะหลับมาพันรอบคอตัดหัวยักษ์
ออกได้ หัวนั้นตกลงพื้นเกิดลูกไฟนางจึงชูขึ้น
แต่กลับมีเลือดไหล แม้ไฟดับแต่ชาวบ้านต้อง
ช่วยกันสาดน้ำล้างเลือดให้ยูยาง และนี่ก็เป็น
จุดเริ่มต้นของวันสาดน้ำประจำปีในวันสงกรานต์
ของสิบสองปันนา

ตำนานแบบไทลื้อ กล่าวถึงพระพรหมมี
ธิดา 12 องค์ ต่อมาพระพรหมถูกตัดเศียร นาง
ทั้งสิบสองจึงมีหน้าที่อุ้มเศียรของพระพรหม
ผลัดเปลี่ยนกันนางละปีเวียนไป โดยนางทั้ง
สิบสองนั้นมีสัตว์พาหนะต่างกันตามปีนั้นคือ
หนู วัว เสือ กระต่าย พญานาค งูเล็ก ม้า แพะ
ลิง ไก่ สุนัข และหมู →

SONGKRAN LEGEND

The inscription of this story is found
in Wat Chetuphon or Wat Po. This belief
was recorded during the reign of King
Rama 3. It is the story of Thammaban
Kumar, who challenged Kabila Phrom to
a riddle. When Kabila Phrom lost he also
lost his head. However, there is a curse
that should his head fall on to the ground,
the land would be ravaged in flames.
To prevent it from falling to the ground
his seven daughters took turns carrying
his severed head. Traditionally the people
would interpret the abundance or fortunes
of the land based on which of the tem-
perament of the daughter that took the head
in each respective year.

In addition there are similar legends
among the different peoples in the region,

for instance the Mon legend that might
have given rise to the Myanmar version of
the Songkran story. The Myanmar legend
recounts the story of Sakya Minto who had
an argument with Asiphrom. As the story
has it Asiphrom loses and must have
his head cut off. However, Sakya Minto
cannot allow Asiphrom to die so he finds
an elephant head to put on his body instead.
This new diety is called Maha Penna
(similar to the story of Ganes). The head
of Asiphrom is thus carried by the angels
who take turns each year.

The story from Xinshuangbanna is
a bit different because it relates how
the tradition of splashing water comes into
being. The story tells of a beautiful girl,
Yu Yang, who was sent to serve a giant.

One day Yu Yang fools the giant into telling
her the secret on how to kill it. Once
the giant falls asleep Yu Yang plucks a strand
of hair and uses it to cut the giants head.
However, when the head falls on to the
ground, the land burst into flames so
Yu Yang holds up the head but blood streamed
upon her. So the villagers helped her
by splashing water on her to wash the blood.
This became the beginning of the water
splashing during the Songkran festival
in Xinshuangbanna.

The Thai Lue legend tells of Phrom
who has 12 daughters. Later his head
gets severed and the daughters take turns
carrying his head. Each of the 12 daughters
have different animals that serve as their
beast of burden are a rat, ox, tiger, rabbit,
naga, small snake, horse, goat, monkey,
chicken, dog, and pig respectively. →

เหยียบทรายออกจากวัดแล้วถึงเวลา
ขบกลับมาไว้คืนที่เดิม

The sand unconsciously removed as
people visited the temple, has to be
returned.

ภาพสงกรานต์สงกรานต์ที่ลาว
Songkran festival in Laos.

ประเพณีและการละเล่น

ในช่วงสงกรานต์มีการละเล่นและประเพณี ซึ่งถือเป็นการเฉลิมฉลองและพักผ่อนประจำปี เทศกาล รวมถึงการทำบุญเพื่อเป็นสิริมงคล ในการเปลี่ยนศักราชใหม่ เช่น ก่อพระเจดีย์ทราย เป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเวรกรรมในพุทธศาสนา ตลอดทั้งปีเมื่อเราไปวัดเหยียบย่ำทรายออกจาก วัดแล้วจะได้ขนทรายเข้าวัดในวันปีใหม่ เพื่อให้ วัดได้ใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างต่างๆ ถือเป็นการ ทำบุญ สร้างความสามัคคี และแสดงความคิด สร้างสรรค์ไปพร้อมๆ กัน

สงน้ำพระพุทธรูป และพระสงฆ์

นิยมอัญเชิญพระพุทธรูปสำคัญออกแห่ เป็นขบวน แล้วใช้น้ำอบน้ำหอมหรือน้ำอบน้ำปรุง ประพรมองค์พระที่กำลังแห่หรือหยุด ณ จุดใด จุดหนึ่ง ปัจจุบันเป็นประเพณีที่แพร่หลาย ตาม สถานที่สาธารณะ ร้านรวง ห้างสรรพสินค้า ก็ยัง นิยมจัดสถานที่ให้ผู้คนได้ถวายน้ำอบและประพรม ส่วนการสงน้ำพระสงฆ์นั้นมีการสงน้ำที่ ตัวท่านหรือใช้น้ำขันตักรดบนฝ่ามือ นิยมถวายผ้าสบง หรือถวายผ้าไตรตามศรัทธาร่วมด้วย

นอกจากนี้ยังมีการเล่นเพื่อความสนุกสนาน เช่น เล่นสละบ้า เล่นมอญซ่อนผ้า เล่นทรงเจ้าเข้าผี และอื่นๆ อีกมากมายที่การสาดน้ำคล้ายเสียงเพลง เร่งเร้าอย่างทุกวันนี้จะต้องหุดาพราว แต่ก็ไม่ใช่ว่า พวกเราจะทิ้งประเพณีเก่าไปจนไม่เหลือ ในแต่ละปี จะมีงานบุญงานพระงานแห่งงานรื่นเริงอยู่ทุกที่ รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ยังปฏิบัติกันเป็นเรื่องปกติ เข้าวัด ตักบาตรพระยังมีให้เห็นทุกชุมชน สิ่งของที่จำเป็น ในช่วงนี้อย่างขันเงิน ใบสอยมีการนำออกมาใช้ หลายหน้าที่ ทั้งใส่ของไปวัด ใส่น้ำมันดีเพื่อสิริมงคล ใส่ดอกไม้ธูปเทียน ใช้สาดน้ำ หรือใส่น้ำขมิ้นส้มป่อย แบบชาวล้านนา ฉะนั้นฉบับนี้เราจึงขอขยายภาพ งานขันให้จริงจังกันมากขึ้นอีกสักหน่อย →

TRADITIONAL FESTIVITIES

There are many traditional festivities that take place during the Songkran celebrations these include merit making to usher in the new year.

Building Sand Stupas is a tradition etched in the belief of karma in Buddhism. During the year when people come to the temple they walk on the sand and unwittingly bring it out of the temple. Therefore, the tradition of building sand stupas is a means for people to collect sand and donate it to the temple for building purposes. This is considered a good merit making activity that bonds the community together and creates an opportunity to express the creativity of the people.

BATHING THE BUDDHA IMAGE AND MONKS

It is a popular belief to take highly respected Buddha images on a parade around the city or create a platform for worship at a fixed location. This tradition is now widespread. Public places, shops, and even

department stores today have a place set with a Buddha image. People are invited to pour or sprinkle the image with Thai perfume. The bathing on monks can either be made by pouring water on the body or hands. Buddhists usually take this opportunity to offer the monks a bathing cloth or sarong.

There are also fun recreational activities such as playing saba and Thai hide and seek and invoking spirits as well as other games. Today we may be more familiar with splashing water to the rhythm of loud music. However, this does not mean giving up on the old traditions. Each year there are still merit making activities that exist with the merry making events. The pouring of water on elders to seek their blessings is a regular activity along with alms giving in the temple. One item that cannot be missed is the silver bowl. This intricately crafted bowl has multiple purposes. It can be used to put things to bring to the temple, to put holy water for blessings, to put flowers, candles, and joss sticks, to splash water, and even to put cumin and acacia concinna water, which is a Lanna tradition.

Therefore, let's take this opportunity to learn more about this silver bowl. →

สงน้ำพระพุทธรูปและพระสงฆ์แล้ว การรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ยังเป็นที่ยอมรับทุกบ้าน

In addition to pouring water on Buddha images and monks, paying respects to elders is a tradition found in every household.

ความงามของทั้งเงิน อะลูมิเนียม และโลหะจำพวก
เงินประสม จากพระอุโบสถวัดศรีสุพรรณ

Beauty of silver and alloys from the
Ordination Hall, Sri Suphan Temple in
Chiang Mai.

พระอุโบสถ วัดศรีสุพรรณ เป็นอุโบสถเงินหลังแรกของโลก สร้างด้วยการก่ออิฐถือปูน แต่เปลี่ยนจากการประดับปูนปั้นและเครื่องไม้เป็นการดูลายบนแผ่นโลหะ
The Ordination Hall, Sri Suphan Temple in Chiang Mai, is the first of its kind to be gilded in silver. The interior decoration of cement and wood has been replaced by silver embossing.

ครูดิเรก สิกถิการ ครูศิลป์ของแผ่นดินผู้เปลี่ยนแผ่นโลหะให้มีมูลค่ามากกว่าทอง

Master Direk Sittikarn, who transformed silver to be worth more than gold.

ขันโลหะ อารมณ์ช่างล้านนา

“ดิเรก สิกถิการ – ครูศิลป์ของแผ่นดิน งานดูลาย ผู้ถ่ายทอดงานศิลป์”

ดิเรก สิกถิการ เกิดปี 2498 ในครอบครัวช่างดูลาย ชุมชนวัดลาย วัดศรีสุพรรณ ที่เชียงใหม่ ศิลปะการสลักเงินหรือดูเงินเป็นสิ่งที่ได้รับมรดกตกทอดมาจากปู่ย่าซึ่งเป็นช่างฝีมือมาจากพม่า ครูดิเรกเห็นพ่อกับแม่ทำงานแบบนี้ทุกวันและเริ่มได้ฝึกตั้งแต่อายุ 5 - 6 ขวบ เมื่อออกจากโรงเรียนหลังจบ ป.7 จึงมาฝึก “ต้องลาย” กับแม่ (ภาษาถิ่นล้านนาหมายถึง ดูลาย หรืออีกคำหนึ่งใช้ว่า ต้องครว) และเรียนการเขียนรูปกับแกะสลักไม้จากลุง

ตั้งแต่อายุ 15 ครูดิเรกเริ่มรับงานเป็นขันเงินดูลาย ขันน้ำพานรอง สลุง (ตามภาษาพื้นถิ่นล้านนาหมายถึงภาชนะใส่ น้ำคล้ายกับขัน) และภาคการดูเงินหรือดูลายเป็นการตีเงินหรือโลหะชนิดอื่น ๆ ให้เป็นแผ่นแล้วใช้เครื่องมือดู (ใช้ส้อมปากหนาและมน) หรือสลัก (ใช้ส้อมปลายแบนเป็นเส้นตรงหรือเส้นโค้ง) ให้เกิดมิติและลวดลายขึ้นมา ส่วนการทำขันหรือสลุงนั้นต้องอาศัยฝีมือถึง 2 ศาสตร์คือการขึ้นรูปโลหะให้ได้ทรงสวยและการตกแต่งให้ลือโค้งไปกับร่างเหล็กแข็ง เริ่มจากวางแผ่นเงินลงบนแท่นพิมพ์ที่ทำด้วยขัน สร่ายลายบนโดยตอกจากข้างใน จากนั้นเทขันใส่ขันให้เต็มแล้วคว่ำขันเพื่อแต่งลวดลายด้านนอกให้สวยงามเมื่อได้ลายตามต้องการแล้วก็ลั่นไฟละลายขัน

และได้รับการยอมรับว่าเขาคือผู้เปลี่ยนแผ่นโลหะให้มีมูลค่ามากกว่าทอง แต่ผลงานที่สร้างความภูมิใจชิ้นสำคัญคือ พระอุโบสถวัดพระศรีสุพรรณ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นอุโบสถเงินหลังแรกของโลก อาคารนี้สร้างด้วยกาแรก่ออิฐถือปูนเหมือนอย่างโบสถ์วิหารทั่วไป แต่เปลี่ยนจากการประดับปูนปั้นและเครื่องไม้เป็นการดูลายบนแผ่นโลหะ (มีทั้งเงิน อะลูมิเนียม และโลหะจำพวกเงินประสม) ซึ่งมีทั้งลายล้านนาและลายไทยแบบร่วมสมัย นอกจากนี้พระอุโบสถยังนับเป็นจุดเริ่มต้นของการนำมรดกวัฒนธรรมของท้องถิ่นมาสืบต่อกับศาสนสถานของชุมชนเพื่อบอกเล่าเรื่องราวและเผยแพร่คุณค่า

มากกว่า “สล่า” คือคำว่า “ครู”

นับวันศิลปะการดูลายโลหะเริ่มห่างหายไป ด้วยเหตุความก้าวหน้าในอุตสาหกรรมที่สามารถเปลี่ยนแผ่นโลหะให้มีลวดลายงดงามขึ้นด้วยเครื่องจักร บทบาทหนึ่งของครูดิเรกที่สำคัญคือการผันจากการเป็นช่างมาสู่ความเป็นครู ด้วยเห็นว่าหากไม่มีการสืบทอดให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนความรู้และทักษะในเชิงช่างที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษจะหายไปแม้เดิมาวิชาเหล่านี้จะมีความลับที่เปิดเผยเฉพาะคนในครอบครัวเท่านั้นก็ตามที่ ปัจจุบันดิเรกคือครูที่ถ่ายทอดทั้งความรู้และทักษะให้กับคนรุ่นหลังที่สนใจโดยไม่ทางวิชาที่สำคัญคือ พยายามนำขนบลวดลายแบบเดิมมาผสมเข้ากับความร่วมมือหรือให้แนวทางลูกศิษย์เพื่อออกแบบลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองด้วย →

METAL BOWL: THE LANNA CRAFT “Direk Sittikarn – Master Silver Engraver Embodying the Craft”

Master Direk Sittikarn was born into a family of silver engravers in the Wua Lai district near Sri Suphan Temple in Chiang Mai. The art of engraving silver is a heritage that he received from his artisan grand parents, who migrated from Myanmar. Master Direk saw his parents working on silverware every day. By the age of 5 – 6 years old he started to learn the craft. When he finished Grade 7 he practiced “Tong Lai” (a Lanna term meaning engraving another term is Tong Krua). He also learned how to draw and engrave wood from his uncle.

From the age of 15, Master Direk started working on engraving silverware including salung (a Lanna term meaning water bowl) and trays. The engraving process involves the beating of silver or metals into a sheet. The tools for creating the design (thick chisel with rounded tips) and engraving (blunt chisel) are used to etch intricate designs. The art of creating water bowls involves two types of expertise. First

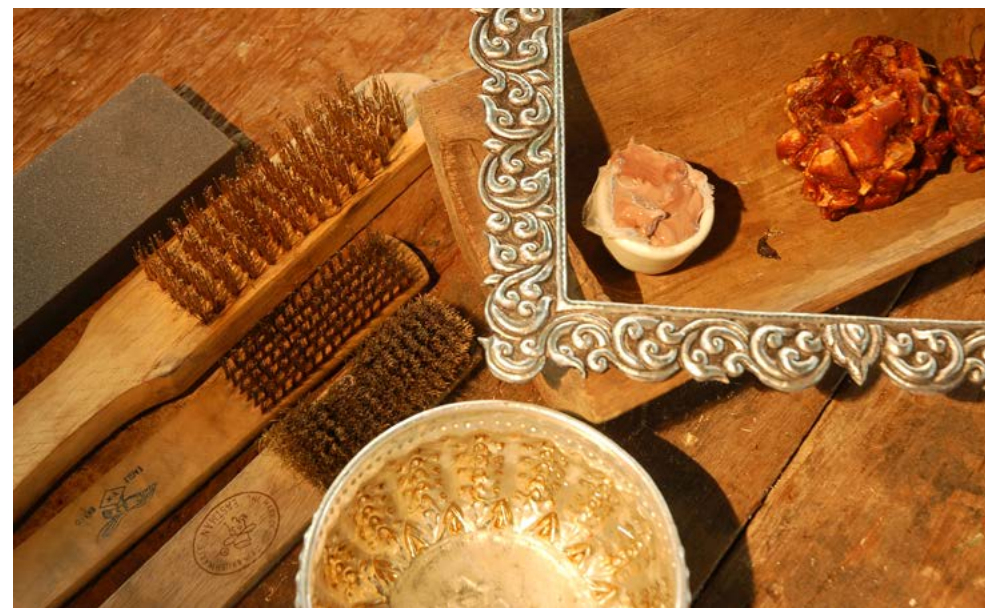
involves the shaping of the metal into a beautiful shape. The second requires the engraving of the design that is then given artful dimensions on the silverware. The first step is to put the silver sheet on to an etching board. The designs are then outlined on the inner side of silverware. The next step is the preparation for engraving wherein the resin is poured into the bowl. When the designs are finished the resin is melted away. The final stage is the boiling of the silverware in acid in a very high temperature. The bowl is then polished with a brass brush. For additional shine tamarind juice or stone powder is used to enhance the appearance.

Etching the design on silverware requires a lot of concentration developed with years of training. Each etch mark is comparable to the brushstroke of a painter. Keeping only to the traditional designs is not sufficient to keep the interest in developing the craft. Master Direk then took this opportunity to create beyond the wisdom passed through his heritage. It became his passion to take the silver craft further than his ancestors. First he started experiment with changes in the metal composition. Then he worked on combining the Thai and traditional Lanna designs making it more contemporary. He later moved forward developing

etching techniques to make the details of the engraving more realistic.

Beyond the “Salar” (Artisan) is the “Kru” (Master)

Master Direk has created many intricate pieces of silverware in the Lanna tradition. This includes silver engraving images, Lanna holy flags, and salung (silver bowl). He has gained a reputation as the master who transformed sheet metal into creations more valuable than gold. However each masterpiece that brings him great pride is the ordination hall of the Sri Suphan Temple in Chiang Mai, which is the first silver ordination hall in the world. Another role that has Master Direk has adopted is becoming a teacher passing on the craft to the new generation. His mission is to keep the knowledge and skill of the artisan passed on from his ancestors alive. Traditionally the craft is a trade secret passed on only to family members. But Master Direk has decided to teach the new generation all he knows. Most importantly he pushes the boundaries of the craft by incorporating the contemporary designs into the work and promoting his students to create their own identity etched in their own work. LT

เมื่อโลกหันมาสนใจความละเอียดอ่อนของงาน craft มากขึ้นเรื่อยๆ จนความต้องการสินค้าศิลปะหัตถกรรมของไทยเติบโตขึ้นทุกปี SACICT หรือศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) จึงจัดตั้งช่องทางใหม่สำหรับจำหน่ายงานฝีมือ ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์จากชุมชน ด้วยแนวคิด Today Life's Crafts ส่งต่องานศิลปะหัตถกรรมไปสู่วิถีชีวิตของคนยุคปัจจุบัน

Today the world has started to show interest in the intricacies of crafts, resulting in a steady growth in the demand for Thai handicrafts. Seizing this opportunity, SACICT decided to establish a new channel for selling handicrafts from local communities under the concept Today Life's Crafts bringing Thai crafts to the world.

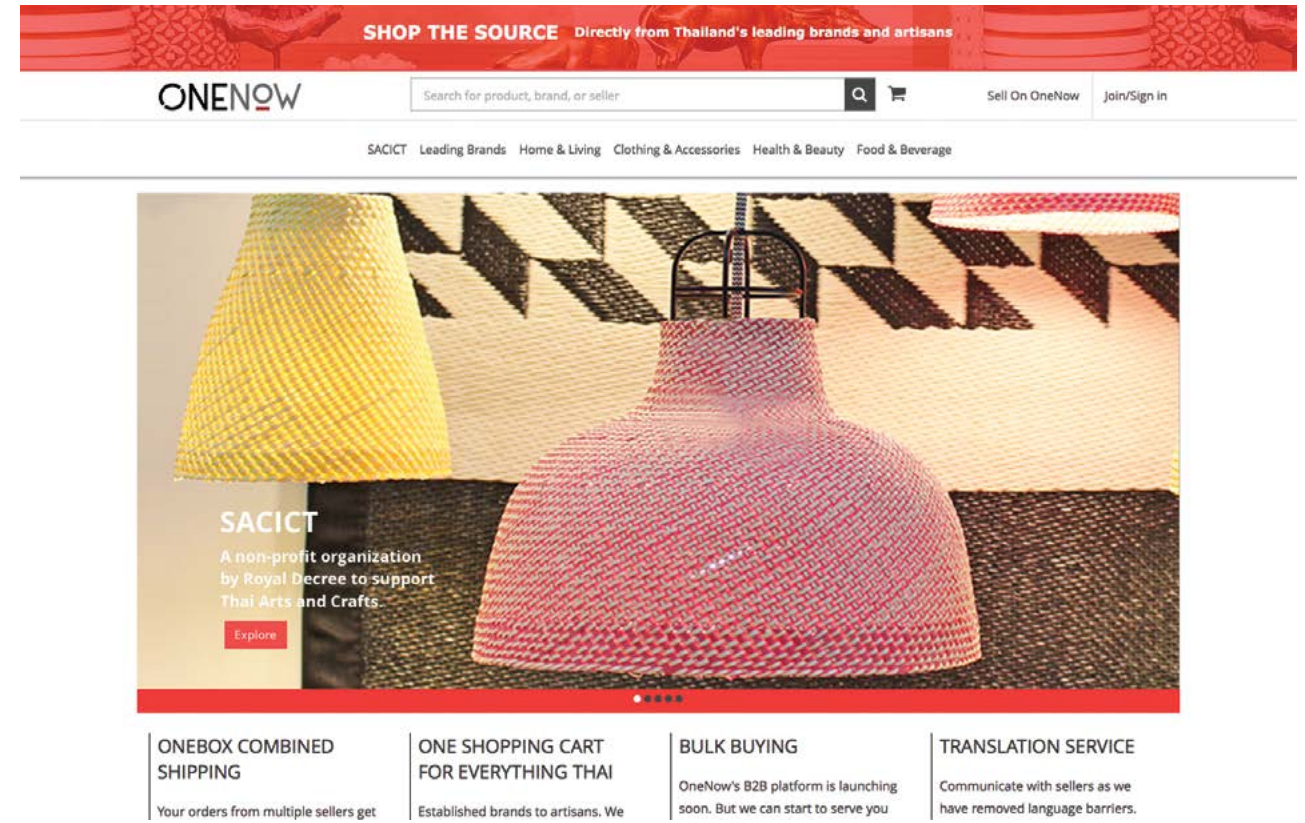
Onenow.com เป็น E-Market place ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2559 จุดนัดพบออนไลน์ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง เชื่อมต่อผู้ซื้อโดยตรงและผู้ประกอบการที่ต้องการสินค้าคุณภาพกับผลิตภัณฑ์จากครุศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และกลุ่มนักสร้างสรรค์ฝีมือดีจากโครงการต่างๆ โดยออกแบบให้เข้าถึงคนรุ่นใหม่และใช้งานง่ายจากโทรศัพท์มือถือ เมื่อตัดสินใจซื้อ DHL พันธมิตรด้านจัดส่งสินค้าพร้อมส่งผลิตภัณฑ์สู่ 220 ประเทศทั่วโลกได้ทันที

ในระยะเริ่มต้น ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศนำสินค้ากว่า 2,500 รายการ

เข้าไปวางจำหน่ายบนเว็บไซต์แล้ว ทั้งสินค้าสำเร็จรูปหมวดของใช้ ของที่ระลึก ของแต่งบ้าน, สินค้าสิ่งทอพิเศษที่อาจผลิตเพียงไม่กี่ชิ้น และสินค้าดีไซน์เก๋ที่เคยไปวางจำหน่ายในงาน Maison & Objet มาแล้ว เช่น ผลิตภัณฑ์ผักตบชวาสานเป็นस्तูลรูปทรงต่างๆ ของ ผศ.เอกรัตน์ วงษ์จรีจิต จากบริษัท คราฟท์แพดเตอร์ จำกัด ที่ผสมวัสดุธรรมชาติจากท้องถิ่นกับเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เข้ากับชีวิตคนรุ่นใหม่อย่างลงตัว จนได้รับรางวัล DEmark หลายปีติดต่อกัน หรือสินค้าด้วยเบญจรงค์ใส่เทียนหอมโดยสมาชิกของ SACICT ที่ปรับการใช้งานถ้วยชามลวดลายละเอียดเป็นของแต่งบ้านที่ใช้ได้ทั้งในเอเชียและยุโรป →

ตลาดออนไลน์ทันสมัย ที่ส่งสินค้าหัตถศิลป์ไทย ไปทั่วโลก

ONENOW:
— The Online Marketplace
Bringing Thai Crafts to the World

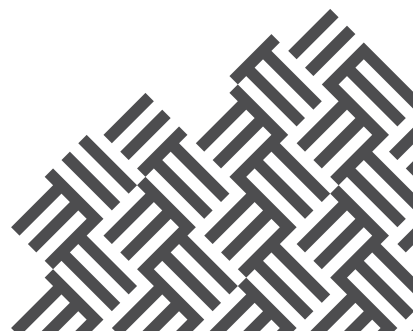
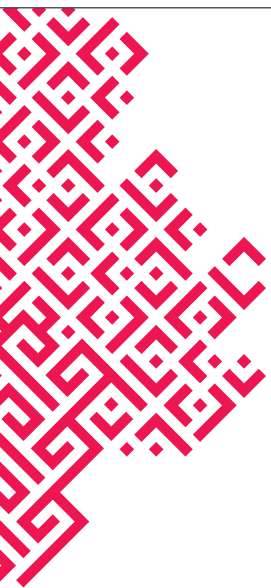
Onenow.com is an E-Market place that was developed at the end of 2016. It is the online meeting place open 24 hours connecting buyers directly to producers. Buyers have access to master artisans, their descendants, and creators from SACICT projects. Onenow.com is created to suit the lifestyle of the new generation who can simply make the purchase on their mobile phone. Once the purchase is made the goods can be delivered by DHL, a strategic partner that makes express deliveries in 220 countries worldwide.

In the initial stage SACICT launched more than 2,500 items for sale on the website. The goods include utensils, souvenirs, home decoration, and limited edition items. Also on sale are especially designed items that have been sold in Maison & Objet, which include crafts from water hyacinth developed by Asst. Prof. Ekarat Wongjarit from Craft Factory Co. Ltd. The products combine the use of natural materials designed to suit the contemporary lifestyle certified

by the DEmark award for many consecutive years running. Other products include Benjarong candleholders by SACICT

members, who have adapted the intricate pottery designs for home decoration that are popular in both Asia and Europe. →

คุณอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาตลาดออนไลน์ว่า ตอนนี้อง SACICT อยู่ระหว่างการทดลองตลาด 6 เดือน และกำลังพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องการสั่งซื้อสินค้าให้สะดวกรวดเร็วกว่าขึ้น ควบคู่กับการพัฒนากลุ่มครูศิลป์ ครูช่าง และทายาทที่มีศักยภาพ ให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์มาวางขายบนโลกออนไลน์ได้ด้วยตนเอง เช่น จัดอบรมเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า การถ่ายทอดเรื่องราวผลิตภัณฑ์ให้ดึงดูดใจผู้ซื้อ ไปจนถึงการถ่ายรูป และการสื่อสารกับลูกค้า

“ภายในปี 2560 เราตั้งใจจะให้สมาชิกเข้ามาขายเอง เข้ามาเรียนรู้ ดำเนินการเอง เราเน้นการทำงานกับทายาทเกือบ 100 คน ที่อยู่ในเครือข่าย SACICT และเข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง คนรุ่นใหม่เหล่านี้มีความพร้อมที่จะพัฒนา เข้าใจนวัตกรรม เข้าใจการเอาเทคโนโลยีบางส่วนมาใช้ แต่ยังคงอนุรักษ์ภูมิปัญญาดั้งเดิมของงานศิลปหัตถกรรม และเข้าใจไลฟ์สไตล์ของคนปัจจุบัน”

ปัจจุบัน onenow.com มีลูกค้าหลักอยู่ในยุโรปและสิงคโปร์ จึงมีภาษากลางคือภาษาอังกฤษ

และเตรียมที่จะแปลเป็นภาษาอื่นๆ ด้วย เช่น ภาษาจีน สำหรับตลาดชาวจีนที่กำลังขยายตัวตามมาด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษาสเปน ยิ่งไปกว่านั้น แนวทางการขยายตลาดออนไลน์ของ SACICT ยังคงเติบโตสู่การสร้างแพลตฟอร์มใหม่ๆ เพื่อสื่อสารกับกลุ่มลูกค้าชาวไทย

ในยุคที่ Social Network ย่อโลกให้มาบรรจบกันได้ทันหน้าจอ การปรับตัวสู่ตลาดโลกออนไลน์จะพาศิลปหัตถกรรมไทยไปได้ไกลกว่าเดิม นอกจากนี้ร้าน SACICT Concept อาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ที่รวบรวมผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมที่ทันสมัย หลากหลายประเภท ให้ผู้บริโภคแวะมาเลือกซื้อได้ง่ายๆ onenow.com เป็นอีกตัวเลือกแสนสะดวกสบายที่ส่งงานหัตถศิลป์คุณภาพสู่มือผู้รับทั่วโลกที่เข้าใจคุณค่างาน craft เป็นอย่างดี

Amparwon Pichalai, CEO, SACICT said that the organization was in the stage of testing the online market for six months. The system is continuously being upgraded to ensure that the purchase can be made more conveniently. Also being developed

simultaneously is the potential of the master artisan and their descendants so that they can manage the sales of their own products online. This is done through the development of seminars detailing how to create value for products making it attractive to buyers as well as photography techniques and communication skills.

“In 2017 SACICT aims to develop the potential of the members to sell their own products. We want them to learn to work on their own. We have focused on working with the 100 descendants we have in the SACICT network through continuous training. This new generation of artisans has great development potential. They understand innovation and technology while still preserving the local wisdom for handicrafts creation through incorporation of the lifestyle needs of the new generation.

The majority of onenow.com customers today are from Europe and Singapore, meaning that the medium of communication is English. Ongoing is the preparation for translation into other languages including Chinese to serve the growing Chinese market. Japanese and Spanish will be the next languages to be added on to the site. The initiative for online market development by SACICT aims to cultivate new platforms to communicate with Thai customers.

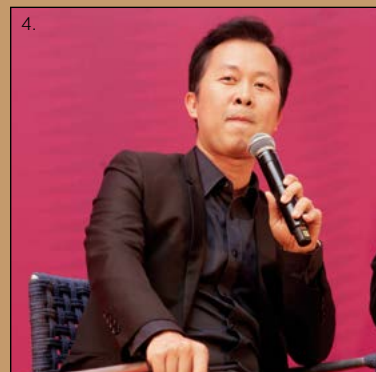
In this age of Social Networking where the world can be connected virtually, the online strategy is very important to propel Thai handicrafts to the global market. In addition to the SACICT concept store at the Mingmongkol Building at SACICT, where the contemporary handiworks are showcased, buyers can now visit onenow.com as another choice. This opens new horizons making Thai crafts more accessible to the global audience, who now know well the value of handicrafts. LT

เครือข่ายที่ถักทอ ศิลปหัตถกรรมไทย ให้แข็งแรง

CROSS INNOVATION SYMPOSIUM

SACICT ในฐานะเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ และอนุรักษ์สืบสานคุณค่าศิลปหัตถกรรมไทย รวมทั้งต่อยอดเชิงพาณิชย์สู่สากล เพื่อให้ชุมชน กินดีอยู่ดีอย่างยั่งยืน ได้จัดงานเสวนา Cross Innovation Symposium เพื่อเป็นการต่อยอดยกระดับงานหัตถศิลป์ และทำให้ศิลปหัตถกรรมสามารถอยู่คู่กับยุคปัจจุบันได้ และจะเป็นเวทีที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของการสร้างนวัตกรรมร่วมกันสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อก้าวไปสู่บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนสู่ประเทศไทย 4.0 ตามนโยบายรัฐบาล

SACICT is the center for knowledge and preservation of Thai handicrafts to drive business potential for the global market with the aim for sustainability of the community. To achieve this SACICT organized the Cross Innovation Symposium to drive the potential of handicrafts in the contemporary lifestyle. The symposium is the stage for showcasing the importance of handicrafts innovation for sustainable development to drive the development of the community well being under the Thailand 4.0 government policy. →

1. คุณพวรสววิลาส แพ้วัง
- ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

2. คุณชัย นิมากร
- บริษัท แกรนด์สปอร์ต กรุ๊ป จำกัด

3. คุณนิธธิ์รุจน์ โพนประเสริฐ
- กระทรวงการต่างประเทศ

4. คุณจุลเกียรติ์ สิ้นชัยเกียรติ์
- ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ www.wazzadu.com

1. Panwilas Paepuang,
SACICT

2. Chai Nimakorn,
CEO of Grand Sport Co., Ltd.

3. Nitiruj Phonprasert,
Ministry of Foreign Affairs

4. Jullakiat Sinchaishukiat,
Founder of wazzadu.com

Cross Innovation Symposium เป็นการประสานความร่วมมือจาก 3 เครือข่ายเข้าด้วยกัน อันดับแรกคือ Cross Policy จับมือกับภาครัฐออกนโยบายส่งเสริมงานหัตถศิลป์ เช่น กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้ซื้อแคงานฝีมือกลับบ้าน แต่ยังเข้าใจคุณค่างานศิลปหัตถกรรมที่มีครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม อยู่เบื้องหลัง

ส่วนกระทรวงการต่างประเทศที่ร่วมเผยแพร่ความเป็นไทย ผ่านทูตไทยในประเทศต่างๆ นั้น จะช่วยแนะนำงานศิลปหัตถกรรมไทยในต่างแดนอย่างต่อเนื่อง และกระทรวงศึกษาธิการก็ร่วมปลูกฝังเยาวชนแต่ละช่วงวัยให้ภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น มองเห็นว่างานศิลปหัตถกรรมไม่ใช่เรื่องตกยุคสมัย และสร้างอาชีพที่ดีได้อีกในอนาคต

ความร่วมมือที่ 2 คือ Cross Sector หรือการร่วมมือกับภาคเอกชน SACICT ประเดิมด้วยการประสานงานกับบริษัท แกรนด์สปอร์ต กรุ๊ป จำกัด

โดยมีแนวคิดผลิตเสื้อผ้ากีฬาใหม่ที่ผสมผสานความเป็นไทยทั้งด้านการดีไซน์ กระบวนการผลิต รวมถึงการใช้วัตถุดิบท้องถิ่นจากกลุ่มสมาชิก SACICT

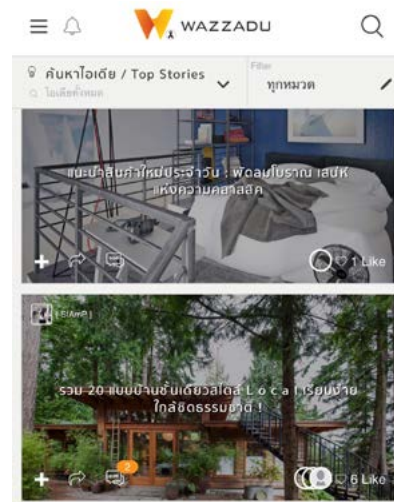
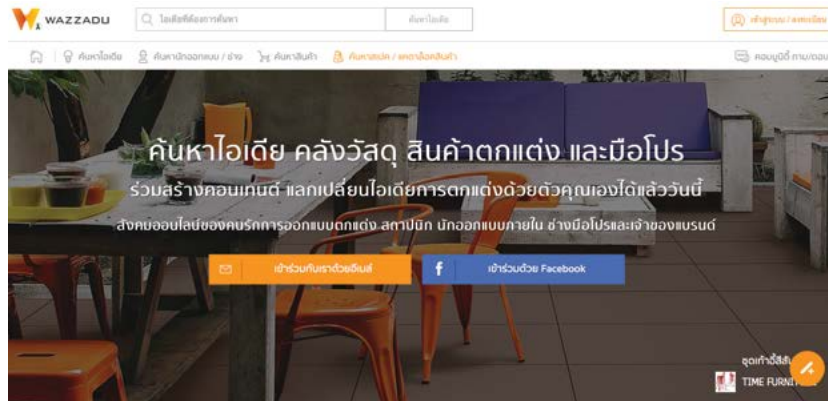
และความร่วมมือสุดท้ายคือ Cross Technology ร่วมมือกับเครือข่ายดิจิทัล เช่น wazzadu.com ชุมชนคนรักการแต่งบ้านออนไลน์ และ onenow.com เว็บไซต์จำหน่ายงานศิลปหัตถกรรมไทย เพื่อส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมให้เข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น

The Cross Innovation Symposium is the synergy of three alliances. The first is the **Cross Policy** deriving potential from the cooperation with the government to issue policies promoting handicrafts. This includes cooperation with the Ministry of Tourism and Sports to promote new types tourism that not only drives the purchase of handicrafts but creates an understanding in the value imbued in the local wisdom of the handiwork of the master artisans and their descendants.

The Ministry of Foreign Affairs cooperates in disseminating the Thai identity through the Thai ambassadors in the various countries. This helps to promote Thai handicrafts continuously abroad. The Ministry of Education helps to reiterate the pride in local wisdom to the youth as a source of future employment.

The second alliance is **Cross Sector**, which is the cooperation between SACICT with the Grand Sport Co., Ltd. This initiative drives the development of new types of athletic wear that incorporates Thai identity in the design, production process, including the use of raw materials from the members of SACICT.

The third alliance is **Cross Technology**, which is the cooperation with digital businesses including wazzadu.com, a home decoration lovers site, and onenow.com, handicrafts sales site, to promote handicrafts in the contemporary lifestyle. →

น่านภรรคนจาก 3 เครือข่าย

Cross Innovation Symposium จัดขึ้นเมื่อกลางเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ภายในงานมีการสัมมนาเรื่อง “Cross Innovation Through Craft” การฝึกทำสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” โดยตัวแทนจากเครือข่ายพันธมิตรทั้ง 3 เครือข่ายได้แลกเปลี่ยนความเห็นมุมมองต่างๆ ที่จะช่วยผลักดันศิลปหัตถกรรมไทยให้เติบโตยิ่งขึ้น

“เราอยากให้นักท่องเที่ยวที่มาเมืองไทยได้รับความประทับใจ เขาได้เห็นเครื่องดนตรีทอง ผ้าไทยด้วยตา ก็น่าจะส่งเสริมให้เขารู้ว่าของพวกนี้มีที่มาอย่างไร เกิดจากการสืบสานภูมิปัญญาอย่างไร การสร้างรายได้ เพิ่มมูลค่าให้สินค้าไทย จึงเป็นนโยบายที่ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนมาตลอด คือ เรื่องวิถีไทยศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรมใหม่ๆ วิถีชีวิต รวมถึงงานศิลปหัตถกรรมไทยที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย”

ตัวแทนจากเครือข่าย Cross Policy แสงจันทร์ แก้วประทุมรัตน์ รักษาการผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์แผนงาน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวอย่างเชื่อมั่น

ขณะที่นิจรุจน์ โผนประเสริฐ ผู้อำนวยการกองสนเทศเศรษฐกิจ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เผยอีกแง่มุมที่น่าสนใจจากกระทรวงการต่างประเทศ

“นโยบายของกระทรวงการต่างประเทศ นอกจากจะเน้นเรื่องความมั่นคงและเศรษฐกิจ

วัฒนธรรมยังเป็นอีกมิติหนึ่งที่เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ เราพยายามส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จัก เช่น ขนบธรรมเนียม อาหารไทย หรือผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมไทย

“เราจัดงานในประเทศต่างๆ เช่น เทศกาลไทยในญี่ปุ่น จัดมาเป็นระยะเวลาถึง 10 ปีแล้ว ในงานมีการนำเอาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมไทยไปนำเสนอ ทุกครั้งที่เราจัดจะได้รับความสนใจอย่างมาก มีคนเข้าชมงานถึง 300,000 คน โดยเฉลี่ยเมื่อปีที่แล้ว เป็นงานที่เล่าขานมาก ทุกคนต่างเฝ้ารอ และในสหรัฐอเมริกา เราจัดนิทรรศการเผยแพร่ให้ต่างชาติได้เห็น เชิญผู้เชี่ยวชาญ ศิลปิน ผู้ผลิตจากประเทศไทยไปแสดงผลงาน เป็นภารกิจที่เราตั้งใจทำเรื่อยมา”

ส่วนตัวแทนภาคเอกชน เครือข่าย Cross Sector ชัย นิมากร ประธานกรรมการอำนวยการ Grand Sport Group เล่าว่า นักกีฬาไทยที่ไปสร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เมื่อไปแข่งขันในต่างประเทศ แฟนคลับมักจะนิยมใช้สินค้าตามนักกีฬาคอนนั้น ดังนั้น หากมีการนำเสน่ห์ของงานศิลปหัตถกรรมไทยมาผสมผสานกับชุดกีฬาหรืออุปกรณ์กีฬา ก็อาจเป็นอีกหนึ่งช่องทางเผยแพร่งานศิลปหัตถกรรมไทยได้เป็นอย่างดี

“จากความภาคภูมิใจของคนในชาติเรื่องฟุตบอล เราเน้นตลาดไทย พัฒนาลายไทยให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ๆ เช่น บางปีเอาเสื้อเกราะนักกรีฑาโบราณมาประยุกต์ใช้ ก็มีลือกเกอร์ชาวตะวันตกเอาเสื้อของเราไปวิวในโซเชียล นับเป็นช่องทางหนึ่งของการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยเหมือนกัน”

และตัวแทนเครือข่าย Cross Technology จุลเกียรติ สินชัยชูเกียรติ ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์

wazzadu.com ลงความเห็นว่าเป็นตลาดโลกกำลังทำงานศิลปหัตถกรรมดีๆ ในแพลตฟอร์มออนไลน์ แต่อาจจะมองไม่เห็นผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมจากเมืองไทย และไทยยังมีโอกาสอีกมาก เพราะมีคนใช้เทคโนโลยีในระดับจริงจังเพียงแค่ 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

“ถ้าเราจะเคลื่อนคราฟต์จากเมืองไทยไปสู่โลก มี 3 ปัจจัยที่อยากฝากไว้ อย่างแรกคือ content ต้องเล่าเรื่องที่น่าสนใจและต่อเนื่อง สองคือ creativity คิดโมเดลใหม่ๆ เทคนิคใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์และเข้าใจมาร์เก็ตติ้งในยุคใหม่ด้วย และสามคือ community แพลตฟอร์มออนไลน์ที่น่าเสนอสินค้าคราฟต์จะเพิ่มมูลค่าได้อีกมาก เช่น wazzadu.com ปัจจุบันมีสินค้าประมาณ 30,000 รายการ หนึ่งในนั้นก็มีการศิลปหัตถกรรมไทยที่สร้างสรรค์จากฝีมือศิลปินของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรมของ SACICT อีกด้วย ซึ่งการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนจะทำให้งานศิลปหัตถกรรมเติบโตขึ้นอีก

“สิ่งที่ wazzadu.com จะทำคือลดขั้นตอนของพ่อค้าคนกลาง เช่น ทำให้คนในสิงคโปร์หรือประเทศอื่นเห็นขั้นตอนแกะสลักไม้จากช่างที่เก่งมากของลำปาง และออร์เดอร์ของมาที่เขาโดยตรงได้”

ขณะที่โลกหันหน้าสวนทางกับความเชื่อมโยง ความร่วมมือระหว่าง SACICT กับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคเทคโนโลยี จะช่วยรับมือการแข่งขันสูง และส่งต่อเสน่ห์งานศิลปหัตถกรรมไทยสู่ระดับโลก →

DIFFERENT PERSPECTIVES FROM THE 3 ALLIANCES

The Cross Innovation Symposium was organized in March 2017. The event highlight is the Cross Innovation Through Craft seminar wherein the members of the three alliances shared their different perspectives in order to drive the potential of Thai handicrafts.

“We want tourists who visit Thailand to be impressed with the gold crafts and

fabrics by seeing it with their own eyes. They should be encouraged to learn how these crafts were created through the local wisdom. This will further enhance the value of Thai crafts. Therefore, the government has the policy to promote and support Thai ways, culture, traditions, local wisdom, innovation, and lifestyle including Thai crafts to attract foreign tourists,” Cross Policy, representative, Sangchan Kaewprathum, Director Strategy and Planning Department, Ministry of Tourism and Sports said with confidence.

Nitiruj Phonprasert, Economic Liaison, Division of Economic Relations and Cooperation, revealed another perspective from the Ministry of Foreign Affairs. “In addition to the strengthening of the economy, the Ministry of Foreign Affairs has the policy to promote culture. We try to promote Thai culture including traditions, Thai food, and Thai handicrafts.”

“We organize events in various countries including Thai festival in Japan for the past ten years. During the event we showcase Thai handicrafts, which is very well received. Last year we had about 300,000 people visit our event. It is an event that people look forward to and it has become the talk of the town. In the US we also hold exhibitions to showcase the Thai handiworks by inviting experts, artists, and producers. This has always been a mission we are dedicated to.”

For the Cross Sector Alliance, Chai Nimakorn, CEO of Grand Sport Co., Ltd. explained that Thai sports have now achieved international recognition. The fan club tend to follow the products used by these sport celebrities therefore the integration of Thai handicrafts into the sports wear or equipment would serve as a good means for promoting Thai crafts.

“From the pride that Thais have in the national football team, we have adapted Thai motifs into the designs. We have integrated the traditional Thai warrior wear motif into the design of the team uniform.

This design was reviewed by a blogger in the West, which has served as a means to promote Thai culture.”

Jullakiat Sinchaishukiat, founder of wazzadu.com, representing the Cross Technology alliance said that the world market is looking for handicrafts in the online platform. He said that Thai crafts may not yet be noticed much but there is still much potential because only 1 percent of the sellers are seriously using the digital platform.

“If we want to drive the Thai handicrafts to the global market there are three factors that need to be considered. The first is content. We need to tell an interesting story continuously. The second is creativity. It is necessary to think of new models and use new techniques creatively through the understanding of the needs of the market. The third is community. The online platform is very good at creating value added benefits. Today wazzadu.com has over 30,000 items within that is the handicrafts created by master artisans and their descendants supported by SACICT. This cooperation between the public and private sector is necessary for driving the potential of Thai handicrafts in the global market.”

“wazzadu.com eliminates the middle man. For instance if a buyer from Singapore or some other country sees the wood carving from a master craftsman in Lampang, the purchase can be made directly.”

The competition in the world in very dynamic, therefore the cooperation SACICT is initiating with the public and private sectors along with the technology sector becomes a very critical strategy in driving the Thai handicrafts into the global arena.

LT

บ้านนี้ทำแค่ขั้นตอนประกอบตัวมีดกับด้ามมีด
พร้อมเก็บงานให้เรียบร้อย

This household only assembles the knives
and ensures its workmanship quality.

เดินหมู่บ้านอรัญญิก เที่ยวอยุธยาในมุมมองอื่น

ARANYIK CRAFT VILLAGE:

A Different Ayutthaya
Experience

เรื่อง - กานต์ชนิต พันธุ์ลี Ku Pantulee
ภาพ - โอฟ สเวน Ulf Svane

วัดวาอารามตลาดน้ำขอให้หลบไปก่อน เราขอชวน
ไปดูวิถีชาวบ้านตีมีดตีเหล็กในอารมณกำลัง
ปรับตัวเข้ากับยุคสมัย ดูของมีคมละลานใจ
เป็นร้อยแบบ ดูปราสาทหลงป่าหลังใหญ่
อันที่ไม่คุ้นตาจากสื่อไหน และดูตลาดสดบ้านๆ
ที่คนอยุธยาตัวจริงเขาไปกัน

Temples and floating markets step aside. There is a little
steel-forging village that is quickly adapting itself to the changing
times. Enjoy shopping from an offering of hundreds of blades
available. Take a trip to see the old palace lost in the woods that
has never been seen in any media. Then end the trip with a visit
to the market where the locals actually shop.

คนหลายมืดยังไม่มีแล้ว
มีดหลายอันตัดขึ้นตอน
การตีออกโดยสิ้นเชิงแล้วใช้
การบีบขึ้นรูปแบบระบบโรงงาน

ล่องแม่น้ำป่าสักขึ้นมาทางเหนือ หมู่บ้าน
หัตถกรรมทำมีดเกาะกลุ่มเล็กๆ ไม่ไกลจาก
ใจกลางเมืองฮิตของโลกอย่างพระนครศรีอยุธยา
ทั้งบ้านต้นโพธิ์และบ้านไผ่หนองในเขตอำเภอ
นครหลวง นับเป็น 2 หมู่บ้านสำคัญของต้นกำเนิด
มีดอรัญญิก แม้คำว่า "อรัญญิก" จะเป็นชื่อชุมชน
ใหญ่ใกล้เคียงที่เริ่มต้นสร้างการขายและแลกเปลี่ยน
จนมีดพร้าไร่นามได้มาซึ่งชื่อเสียงถาวร และ
บ้านอรัญญิกจริงๆ ก็ไม่มีใครผลิตมีดที่ว่า แต่
ชาวบ้านทุกชุมชนก็อยู่อย่างภูมิใจในหน้าที่ที่ตน
สร้างร่วมกันมาได้อย่างยาวนานหลายสิบปี

A few small steel-forging villages are
huddled together not far upstream on
the Pasak River from the throbbing world-
renowned attraction in the city of Ayutthaya.
The Ban Ton Po and Pai Nong villages in
the Nakorn Luang districts are important
in giving birth to the famous Aranyik knives.
Aranyik is the name of a large community
located close to these two villages. The
community honed their steel production
skills resulting in the widespread fame
for their knives. Today, the people of
the Aranyik community no longer produce
knives. However, the people in the area still
share their pride in building the reputation
of the local handicrafts over the years.

คุณผดุงศิลป์ สุวรรณพงษ์
ประธานกรรมการหมู่บ้าน
ทำมีดอรัญญิกในวัย 62
แม้วันนี้จะวางมือจากงาน
ที่ท่ามาตลอดชีวิตไปแล้ว แต่
บทบาทใหม่ของการเผยแพร่
และถ่ายทอดศิลปหัตถกรรม
มีดอรัญญิกเพิ่งจะเริ่มต้น
อย่างมุ่งมั่น

Padungsilpa Suwannapong,
the 62 year head of
the Aranyik, knife crafting
village, may abandon
the job he has been doing
his entire life. Today
he has a new role by
dedicatedly promoting
the knowledge about
the Aranyik knife.

เรื่องเล่าและ วิวัฒนาการ

คุณผดุงศิลป์ สุวรรณพงษ์ ประธานกรรมการ
หมู่บ้านทำมีดอรัญญิกในวัย 62 ปี เป็นหนึ่งชีวิต
คนสร้างคมที่คลุกคลีเสียงเหล็กเสียดแก้วหามาตลอด
ตั้งแต่เกิดจนโต "พวกเราเป็นชาวลาวเวียงจันทร์
พ่อเล่าว่า เกือบร้อยปีที่แล้วชุมชนแถบนี้ยังมี
ไม่ถึง 30 หลังคาเรือน พวกที่มาตอนนี้เป็นคน
ทำงานศิลปหัตถกรรม พวกทำเกษตรกรรมจะอยู่
ทางเสาไห้-หนองแขง (สระบุรี) เมื่อมาเจอเหล็ก
หรือมีดตามถูกทั้งอยู่มากมายเพราะอยุธยาเป็น
เมืองสงคราม การใช้ทักษะเดิมกับวัตถุดิบที่ทำได้
จึงริเริ่มขึ้น เรียกว่าริไซเคิลก็ได้ แต่ดั้งเดิมทำแค่
มีดที่ใช้ในการเกษตรและงานครัว ถ้าเป็นอาวุธ
ก็มีแค่มีดป้องกันตัว"

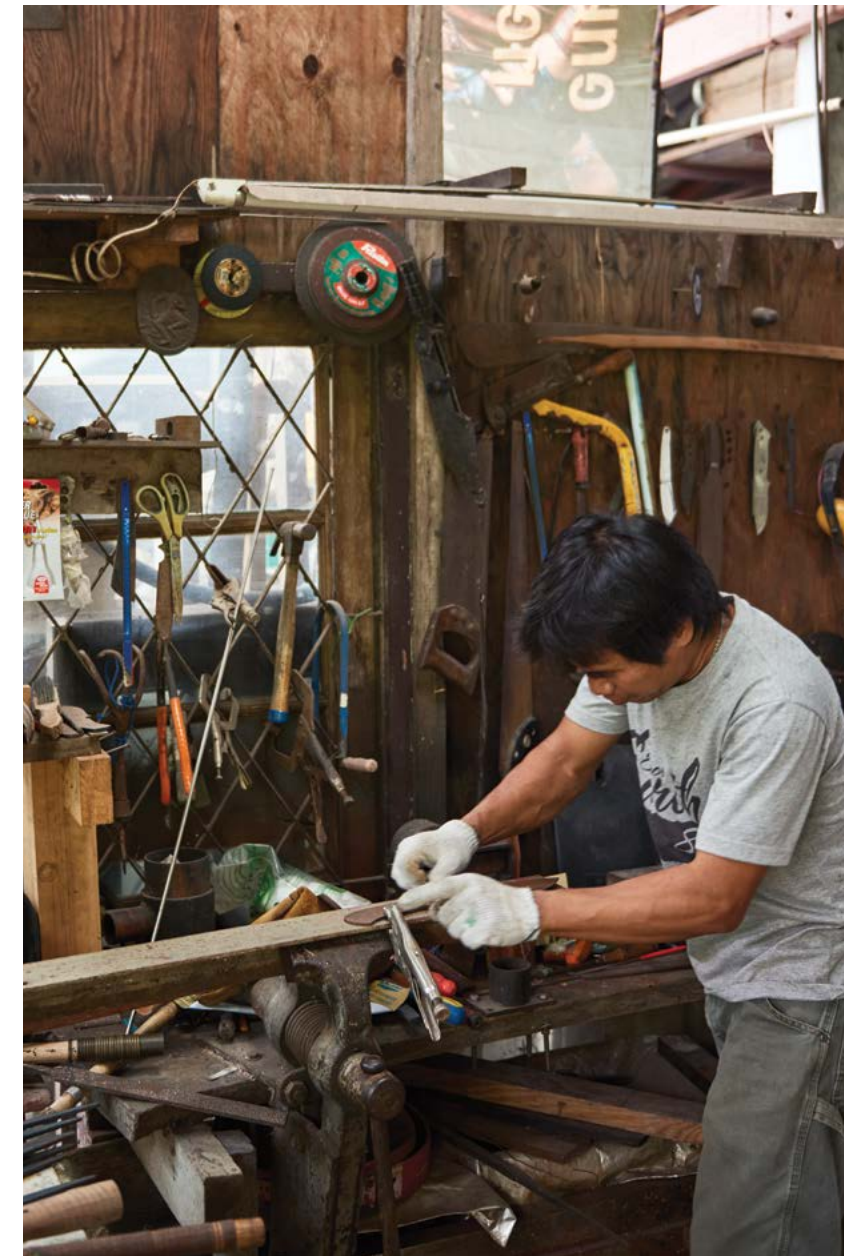
วิวัฒนาการการผลิตเริ่มจากที่ทุกขั้นตอน
จบในบ้านเดียว การขายขายรายรุ่นคือหลัง
สงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อคนจีนเริ่มเข้ามาตั้งรกราก
อยู่ไม่ไกลกัน คนจีนเหล่านี้มีญาติพี่น้องอยู่สำเพ็ง
หรือในกรุงเทพฯ จึงเริ่มส่งมีดออกไปขาย เมื่อเริ่ม
เป็นที่รู้จัก ความต้องการก็มากขึ้น ขณะเดียวกัน
ก็มีเนื้อเหล็กจากต่างประเทศและเครื่องทุ่นแรง
อย่างง่ายเข้ามาสร้างความเปลี่ยนแปลงทีละน้อย
พัฒนาการรุ่นต่อมาคือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
ฉบับแรกที่มีไฟฟ้าและเทคโนโลยีเข้ามามากขึ้น
และพัฒนาการรุ่นหลังๆ ก็คือการเริ่มเข้ามาของ
วัตถุดิบอย่างสเตนเลส ราคาก็เริ่มมีบทบาทเป็น
ตัวจ่ายงาน มีการแบ่งงานตามระบบอุตสาหกรรม
นั่นคือหนึ่งบ้านมักยึดถือขั้นตอนหนึ่งอย่างตามถนัด
เช่น การทำตัว ทำด้าม ทำฝัก และการประกอบ
เป็นต้น "ราวไม่เกิน 5 ปีนี้เองถึงเป็นยุคเครื่องมือ
แบบจริงจัง คนหลายมืดยังไม่มีแล้ว มีดหลายอัน
ตัดขึ้นตอนการตีออกโดยสิ้นเชิงแล้วใช้การบีบ
ขึ้นรูปแบบระบบโรงงาน" →

EVOLUTIONARY HISTORY

Khun Padungsilp Suwannapong,
the 62 year head of the Aranyik, knife crafting
village, is a man who spent his entire life
listening to the steady hammering of steel
from the very day he was born. "Our families
migrated from Vientiane in Laos. My father
said in the beginning there were only
30 households working on the handicrafts.
The agricultural community migrated to
Sao Hai-Nong Sang in Saraburi. When

the villagers first arrived they found many
discarded steel weapons because Ayutthaya
was a warring state. So the people used the
skills they had to work on the newfound
resource. Maybe you can call it recycling.
In the beginning the knives made were only
the types used in agriculture and kitchen
work. Back then the only weapons made
were for self-defense."

In the beginning the production
process was completed in one household.
The first change came after the end of
World War 2. The Chinese community had

There are almost
no blade sharpeners
left. Even the process
of forging the blade
is no longer part of the
production process.
Today the blades are
cut out in a factory
like process.

moved close by. These people had relatives
in Sampeng or Bangkok, which led to the
sale of the knives further away from the
community spreading its reputation. As
a result the demand for the knives soared.
At the same time different materials were
imported along with tools that improved
production efficiency, which slowly brought
changes to the work process. The next
development came with the first National
Development Plan. Electricity was first
introduced leading to the other technologies
being brought into the production process.
One of the new technologies that changed
the production was the introduction of
stainless steel. Soon the retailers started to
play a major role in influencing the work
process. The production became more
industrial to keep up with the demand. Each
household started to have a specialization
like making the blade, the handles, the
sheath, and the assembly of the knives.
"It was only in the past five years that tools
really came in to play a role in the production
process. There are almost no blade
sharpeners left. Even the process of forging
the blade is no longer part of the production
process. Today the blades are cut out in
a factory like process." →

ตัวอย่างหนึ่งของการสร้างสรรค์นวัตกรรมจากช่างยุคใหม่ที่นำสแตนเลสมาผสมกับเหล็กกล้าสร้างมูลค่าขึ้นไปอีกหลายเท่าตัว

A sample of a knife made by the new generation of craftsmen combining stainless with the traditional steel which increases its value many times over.

พะเนินและหลาบเหล็ก

พะเนินคือก้อนใหญ่ที่เอาไว้ใช้ตีเหล็ก ส่วนการหลาบเหล็กหมายถึงการตีหน้าดา ขณะตีเหล็กร้อนและแดงจนได้ที่ แม้ขั้นตอนและอุปกรณ์จะยังเหมือนอย่างอื่นอีกมาก แต่สองอย่างนี้ คงจะเป็นภาพจำเมื่อเรานึกถึงการตีมีดตีดาบ คนถือพะเนินซึ่งหนักจนยกแทบไม่ขึ้นต้องล้อมวงกันถึง 3 คน ครูเตา 1 คนต้องทำหน้าที่ดูแลให้เหล็กได้อุณหภูมิที่ดีที่สุดแล้วนำออกมาวางให้ตี แต่ครูเตาต้องมีความชำนาญเป็นพิเศษ (ช่างตีพะเนินที่ดีเก่งจะพัฒนามาเป็นครูเตา) กล่าวคือ ต้องพลิกเหล็กไปมาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกพะเนินทั้งสามคนตีได้ไม่ขาดช่วงและถูกจุดพอดี

น่าเสียดายที่ภาพแบบนี้จะหายไปในวันถึงจะมีวิดีโอฉบับสืบค้นร้อยชิ้น แต่การได้เห็นของจริงก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจกว่า ชุมชนอนุรักษ์ถึงเวลานั้นแล้วเช่นกัน ตลอดทางกว่า 500 เมตรของถนนสามัคคีในบ้านต้นโพธิ์กำลังขยับขยายรับโลกภายนอก บ้านไม่มีน้ำบ้างอายุร่วมร้อยไม่ได้ปิดประตูหน้า เราจะได้เห็นบ้านช่างรุ่นใหม่ ออกแบบและมีแหล่งขายผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง

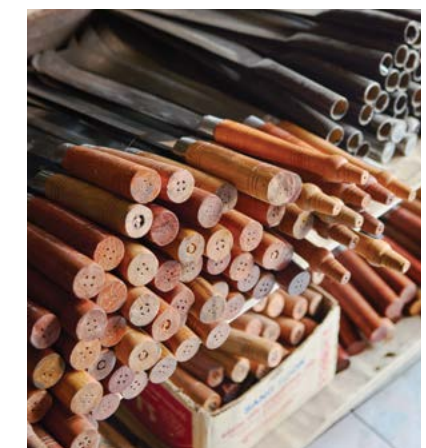
ออกไปอย่างสิ้นเชิง ถัดไปเป็นบ้านช่างวัยเกษียณ กำลังนั่งประกอบด้ามเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โกลออกไปหน่อยเป็นบ้านที่ทำเฉพาะซ็อนอย่างเดียวนั้น เดินทะลุออกมาอีกซอยเราจะได้เห็นบรรดา ร้านขายของมีคมมากเป็นร้อยแบบ ทั้งมีดในครัวเรือน มีดเกษตรกรรม มีดภาคสนาม และมีดที่ระลึก เช่น ดาบไทย ดาบซามูไร หอก ง้าว ทวน กริช มีดประดับ เป็นต้น

PRANERN ANVIL STONE AND STEEL FORGING

Pranern Anvil Stone is the large stone used in the forging of steel. The beating of red hot steel in front of a burning furnace is the image that comes to mind when people think of steel production process. Although there are many tools in the trade these are the two most common images that come to mind. The stone anvil is very heavy to the point that it can hardly be moved. It requires three people to work on it with one furnace master. The duty of the furnace

master is to maintain the heat of the furnace to ensure that the steel is of the right temperature to be beaten on the anvil. Each furnace master must have a real expertise. Only after years of experience can one be promoted to become a furnace master. It is the job of the furnace master to constantly flip the steel on the stone anvil to have it beaten at the right time and on the right spot.

It would be such a great loss that this tradition would be disappearing in the near future. Although there are hundreds of videos available it does not have the allure of the real thing. The winds of change are sweeping the Aranyik community. Along the 500 meter stretch of the community on the Samaki Road in Ban Ton Po community the people are changing to meet challenges of the outside world. Some of the houses along the river aged over a 100 years leave their doors wide open. Others belong to young artisans who have creative designs selling unique products. A few houses away a retiring artisan is working only on the handles. A bit further away is an artisan working on the production of spoons. When you turn into the next alley there are shops offering all sorts of knives. Hundred of blades in all sizes and shapes including house knives, agricultural tools, Thai swords, samurai swords, weapons, and other decorative blades are available. →

ร้านขายมีดและของที่ระลึกภายในชุมชนทั้งหมด จะปิดราว 5 โมงเย็น ระยะเวลาให้ตี จะดีไม่พลาดบรรยากาศสำคัญของชุมชน

Make sure you don't miss this lively community vibe because all the knives and souvenir shops close at about 5 PM.

กลุ่มช่างรุ่นใหม่ภายในถนนสามัคคีของบ้านต้นโพธิ์ เราจะเห็นวัยรุ่นอายุราวสามสิบ ยี่สิบเก้าปีเล่นสวดยด้วยเครื่องมือทันสมัยได้ก็จุดนี้เอง

On Samaki Road in Ban Ton Po community the new generation of artisans use new tools to create their wares.

คนตีเหล็กน้อย พิพิธภัณฑ์จึงเกิด

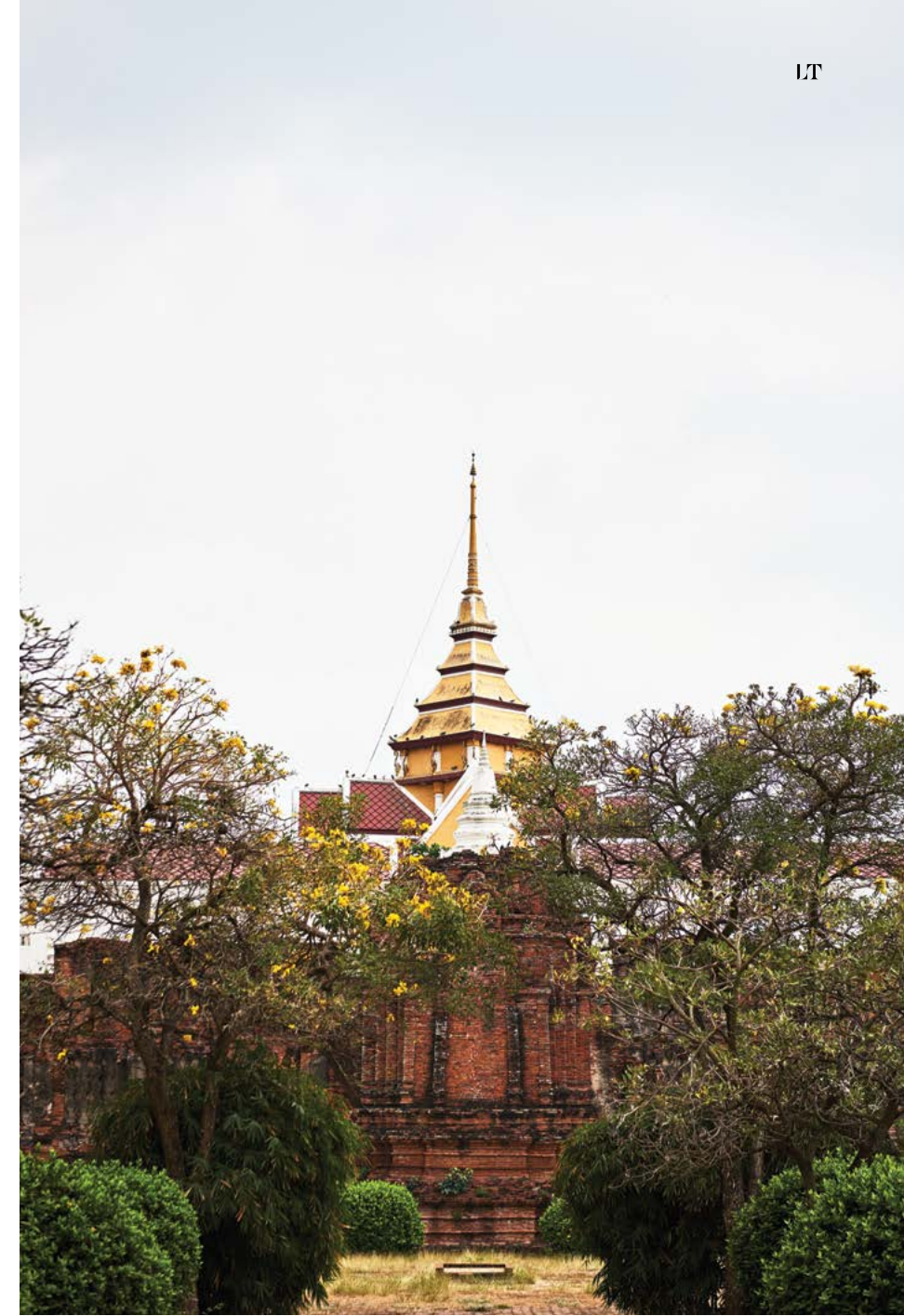
เช่นเดียวกับปัญหาของงานช่างแขนงอื่นๆ เมื่อครูช่างเริ่มแก่ตัวและคนรุ่นใหม่หันไปสนใจสิ่งที่ก้าวไปข้างหน้าได้เร็วกว่า พื้นที่เดิมซึ่งเป็นโรงตีเหล็กกลางหมู่บ้านต้นโพธิ์จึงถูกพิจารณาทำเป็นพิพิธภัณฑ์ “ปี 2553 เรามีงบประมาณจากโครงการชุมชนพอเพียงอยู่ส่วนหนึ่งที่ตั้งใจว่าจะสร้างจุดเรียนรู้เอาไว้ พอติดกับเมื่อปี 2555 ที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศอยากเข้ามาสนับสนุนความต้องการนี้พอดี ตัวอย่างเช่น การให้อาจารย์ปรีชา บันกล่ำ (ผู้ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะนกฮูก) เข้ามาเป็นทีปรึกษาในเรื่องการออกแบบและการเสริมปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้พิพิธภัณฑ์และชุมชนเป็นรูปร่างขึ้นมา”

เมื่อเล็งเห็นว่าภูมิปัญญากำลังจะหาย สิ่งสำคัญเร่งด่วนคือเชิญชวนให้คนมาเรียนรู้ วิธีการดั้งเดิมครั้งยังใช้เทคโนโลยีทุนแรงน้อยที่สุด ภายนอกจากจะมีอุปกรณ์เก่าแก่ให้ดู ยังมีขั้นตอนทำมีดแบบโบราณอย่างละเอียดไว้ให้ศึกษา และในการปรับปรุงครั้งล่าสุดเมื่อปี 2558 ยังมีการเพิ่มเรื่องของประวัติศาสตร์ชุมชนและให้ความสำคัญกับปรัชญาภูมิปัญญาศิลปหัตถกรรมด้วย

ปราสาทนครหลวง โบราณสถานใกล้แม่น้ำเจ้าพระยาใหญ่ที่น้อยคนนักจะมาถึง

Nakorn Luang Palace a rare gem few tourists venture to visit.

FEWER SMITHS AND THE BIRTH OF A MUSEUM

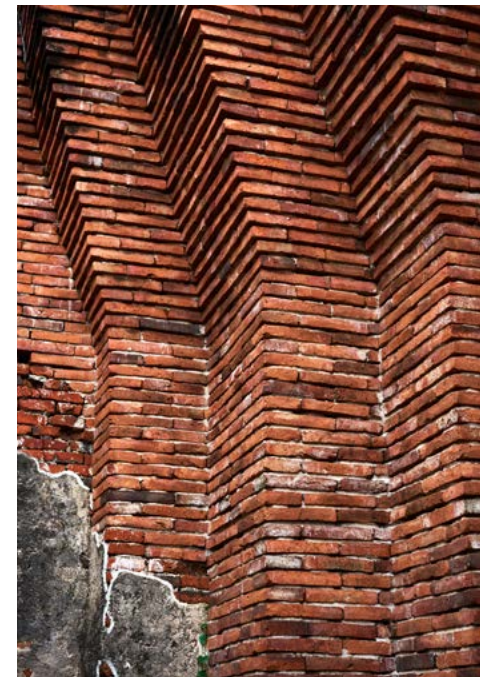
The plight of the artisans in this village is common to other crafts as well. As the older craftsmen age and the younger generation's interest shifts to careers that promise quicker advances, the old fire station in the center of the Ban Ton Po Village was then transformed into a museum. “In 2010 we received a budget from the Sufficiency Community Project so we intended to create a learning center. Later in 2012 we received the support from SACICT to develop our ideas. We received the consultation from A. Preecha Punglum (Founder of the Owl Arts Museum), who helped us with the design and development of other factors making the museum within the community a possibility.”

When it was found that the heritage craftsmanship in the community was quickly disappearing, it became imperative to pass on the knowledge to the next generation. It was decided that the production process from the times with minimal technology affecting production would be preserved. In addition to having old tools on display there is also a detailed production process in making knives for people to learn from. The latest update on the information was in 2015. In addition there is also a section on the community history and the important philosophy on the handicrafts work. →

พิพิธภัณฑ์หัตถกรรมอรัญญิก Aranyik Craft Museum

อยุธยาในมุมมองอื่น

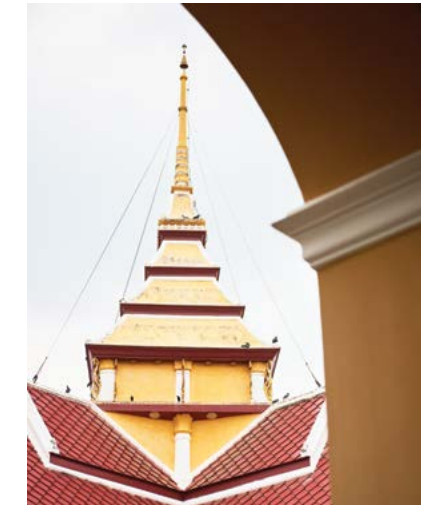
ไม่ว่าจะไปชุมชนอรุณนิคมช่วงเช้าหรือบ่าย เราก็จะมีเวลาเหลืออีกหลายชั่วโมงให้เพลินต่อความน่าสนใจอย่างหนึ่งในตัวอำเภอนครหลวงคือปราสาทนครหลวง วัดและปราสาทที่ตั้งอยู่ครึ้มๆ ริมแม่น้ำนี้เป็นมิตรอย่างมากกับคนที่ไม่ชอบความวุ่นวายของแหล่งท่องเที่ยวดัง ภายในวัดมีเรือนไม้จลุสวยงามซ่อนอยู่ด้านหลัง ภายในประสาทมีความเป็นเขมร จีน ตะวันตก และไทย ปั่นกันอยู่สวยงามอย่างไม่น่าเชื่อ

กลับเข้ามาในอำเภอเมือง ตลาดบ้านๆ ที่เราภูมิใจนำเสนอได้แก่ตลาดหัวรอและตลาดเจ้าพรหม (ทั้งคู่ไม่ไกลกัน ถ้าจะให้ได้อารมณ์ควรวอกตึกๆ หนักไป ค่ารถประมาณ 30 บาท) ความดีงามของตลาดทั้งสองคือไม่มีนักท่องเที่ยว

ตลาดที่นี้คึกคักเป็นพิเศษเพราะมีแค่วันเว้นวันชาวบ้านซึ่งไม่ได้ยึดอาชีพผลิตของกินจึงต้องมาตามนัด

This market is especially vibrant because it is only open every other day. The community members who don't cook cannot miss it.

เลยสักคนเดียว สดุดินักท่องเที่ยวหลายล้านคนของอยุธยาเมื่อปีก่อนๆ ไม่มีความหมาย ความรู้สึกที่ว่าตลาดนี้เป็นของเราเสริมทัพมาพร้อมภาพความหลากหลายของผู้คน แม่ค้ามุสลิม ไทย จีน นั่งคุยกันอย่างสนุกสนาน ภาพถ่ายยายปูตาหอบผักที่ปลูกเองมาวางขายที่พื้นยังมีอยู่ ไม่ไกลกันนักมีร้านขายเครื่องจักสานและเก้าอี้หวายสวยเก๋แต่ราคาถูกมาก ส่วนท้ายตลาดมีร้านก๋วยเตี๋ยวเรือตามธรรมเนียมอยุธยาและคุณลุงบริการเรือล่องแม่น้ำรออยู่ แปลว่าจอดรอไว้ทีเดียว เที่ยวได้ทุกช่องทางที่ต้องการ →

ANOTHER ANGLE OF AYUTTHAYA

Whether you want to spend time at the Aranyik Community in the morning or the afternoon, there would still be time left

to loiter around for a few more hours in the area. One interesting destination is the Nakorn Luang Palace. The temples and palaces along the shady path by the river are a big welcome for those who want to avoid the noisy crowds in Ayutthaya's popular sites. In the temple there is a hidden gem in the form of a magnificently engraved wooden Thai house. The architecture is a combination of Khmer, Chinese, Western, and Thai intertwined beautifully.

Moving closer to the city, it is recommended to visit the Hua Ror and Chao Phrom markets. These two markets are not very far from one another so it is advised to take the Tuk Tuk. The ride should cost about

30 baht. The best thing about these two markets is the fact that there are no tourists. The millions of tourists visiting Ayutthaya over the years have almost no impact on these markets. In the market you would see a variety of people mingling. There are Muslim, Thai, and Chinese merchants talking animatedly amid their wares. You will see the image of old men and women bringing their homegrown vegetables for sale on the streets. Within the vicinity is a small handicrafts shop selling fashionable rattan furniture at amazingly low prices. Towards the end of the market is the traditional Ayutthaya boat noodles flanked by an elderly man ready to take you on a boat trip along the river. In short you can just park your car in one spot and go around to your heart's content. *LT*

สไตลิสต์ - **รังสรรค์ ชมภูพลา** Rangsan Chompoopol
โปรดักชัน - **นิตาดา พันธุ์พิพัฒน์** Nitnada Panpipat

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center **1289**

หัตถศิลป์ ของชีวิตปัจจุบัน

TODAY LIFE'S CRAFTS

SACICT เชื่อว่าคุณค่าและความงดงามของ
หัตถศิลป์ไทย สามารถประยุกต์ให้สอดคล้องกับ
วิถีชีวิตได้เสมอ เราจะใช้ความคิดสร้างสรรค์
เพิ่มคุณค่างานหัตถศิลป์ให้ร่วมสมัยกับชีวิตและ
ความต้องการปัจจุบัน

*SACICT places confidence in the value
and elegance of Thai crafts that compliment
today's way of life. With creativity, we will
enrich Thai crafts to match present-day
lifestyles.*

01
โคมไฟไม้ก๊อก
Cork Lamp

02
เก้าอี้ไม้สับปะรด
Baco Bench

03
เก้าอี้สานทรงกลม
Rattan Stool in
Round Design

01
กระจกทรง /
กระจกไม้ไฟงักสา
Korakot Mirror Frame

02
แจกันทรงท่อนา
Laboratory
Wooden Vase

03
โถบายูมาลายู
Batu Malay Mug
with Cover

04
ผ้าปูโต๊ะกะเหรี่ยง
Karen Table Cloth

05
เก้าอี้กก
Wave Chair /
Natural Wave

06
กระเป๋าถือ
Crafty Creations
Handbag

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center 1289

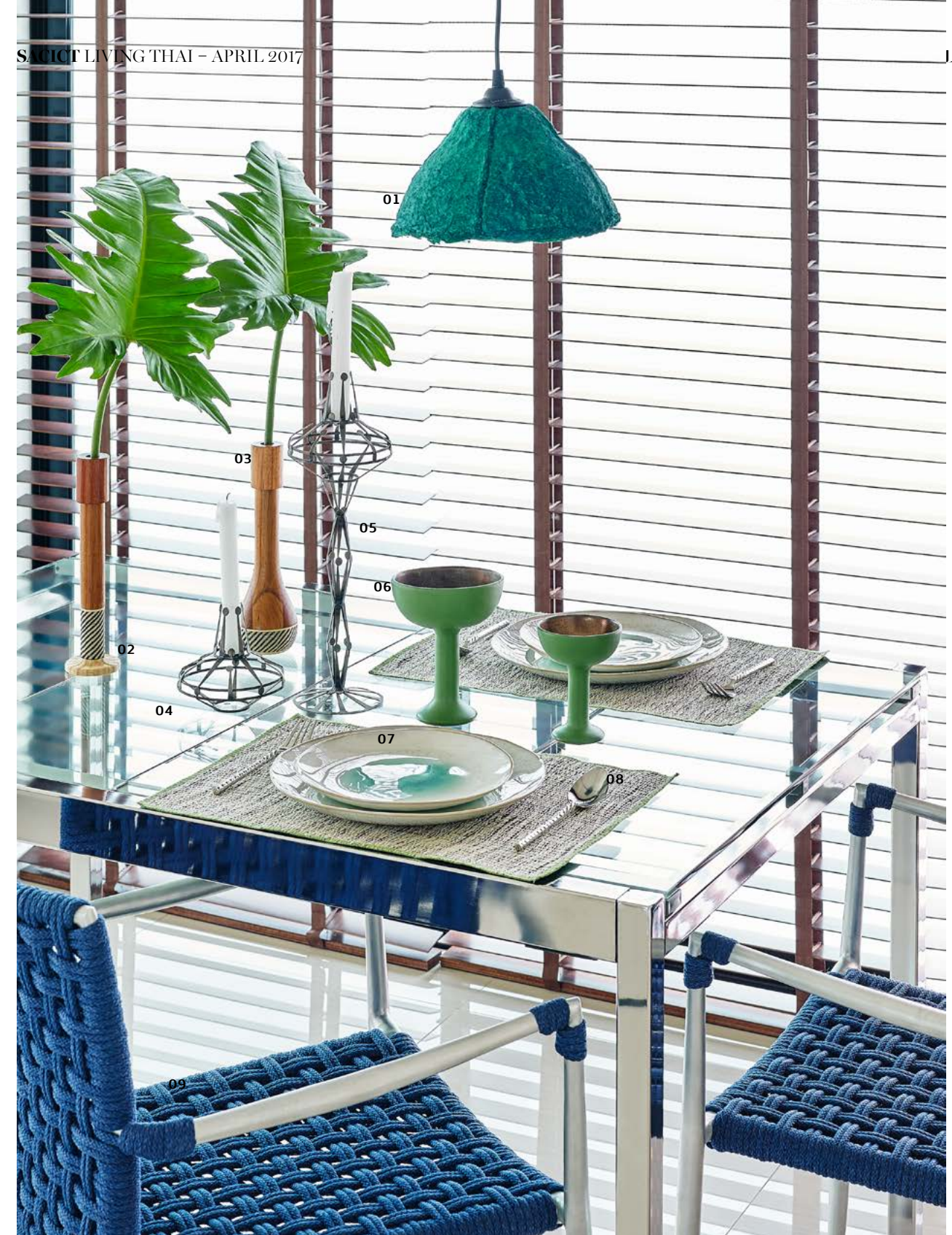
01
ตะกร้าทรงจตุรเหลี่ยม
Square Basket

02
เก้าอี้สตุดา
Crafty Creations Stool

03
ตะกร้าทรงจตุรทงกลม
Round Basket

04
ผ้าชาวเขา
Native Scarf

05
กล่องไม้ย่านลิเภา
Table Wood Container
with Lipao Lid

01
โคมไฟฟางข้าว
Straw Lamp

02
แจกันทรงหลอดแก้ว
Laboratory
Wooden Vase

03
แจกันทรงชมพู่สูง
Laboratory
Wooden Vase

04
เชิงเทียนตั้งโต๊ะ
ขนาดเล็ก
Candle Stick
Size S

05
เชิงเทียนตั้งโต๊ะ
ขนาดใหญ่
Candle Stick
Size L

06
แก้วเฮฮา
Hey Ha Ceramic Ware
Size S/M/L/XL

07
จานสีเขียวเปรมประชา
Prempracha Ceramic

08
ชุดช้อนส้อม
Cutlery

09
เก้าอี้จื่อลูมิเนียนตกเขอก
Ryo Dining Chair

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center **1289**

01
จานบุราน
Ceramic Dinfi/Bulan

02
ถาดเค้ก
Cake Tray

03
จานเซรามิก
Ceramic Plates

04
ถ้วยเซรามิก
Ceramic Bowls

05
แก้วปาร์ตี้
Party Ceramic
Wares

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center **1289**

01
นาฬิกาทำ
Quirky Sapphire
Clock

02
แจกันทำ
Quirky Sapphire Vase

03
กล่องทรงกระบอก
Cylinder Container

04
พวงมาลัยจักตอก
Garland

05
กิโมโน มัดหมี
Short Kimono
(Mad Mee Fabric)

01
หมอนจากโครงการ
“ทำสิ่งใจ”
“Kamlungjai” Pillow

02
เก้าอี้จิกสาน
Rock Garden Lounge Chair

03
ผ้าคลุมไหล่มัดย้อม
Scarf

04
ชุดชงชาเบญจเมธา
Tea Set

05
สมุดย้อนคราม
Indigo Book

06
สมุดทาบกล้วย
Leaf Sheath Book

07
ถุงผ้า
Tai Lue Fabric Bag

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center **1289**

01
กระเป๋าจักสาน
Water Hyacinth Bag

02
หมอนอิง
Cloud Cushion/
Petals Cushion

03
ดอกดาหลาประดิษฐ์
Artificial Torch Ginger

04
ถาดไม้ไผ่
Weaved Bamboo Tray

05
ชามตราไก่
Ceramic Chicken Plates

06
โคมไฟกระดาษรูปใบเฟิร์น
Paper Lamp

For More Information
รายละเอียดเพิ่มเติม
Call Center **1289**

ศิลปหัตถกรรม แรงบันดาลใจ จากคำสอนพ่อ

Handicrafts Inspired by His Majesty's Wisdom

เพื่อเป็นการร่วมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช SACICT ได้น้อมนำแนวทางคำสอนของพระองค์ท่าน มาเป็นแรงบันดาลใจในการเพิ่มสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Creative Entrepreneurship Program for Thai Artisans) แก่ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ภายใต้หัวข้อ "ศิลปหัตถกรรม แรงบันดาลใจจากคำสอนพ่อ" โดยนำ 9 คำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาเป็นโจทย์ในการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรม อาทิ ความเพียร คือ ความงาม, ศิลปหัตถกรรมจากความพอเพียง, สืบทอดภูมิปัญญาผ่านงานหัตถกรรม, งานหัตถกรรมที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ, ความสามัคคีร่วมกันสร้างสรรค์งานหัตถกรรมในชุมชน, ความตั้งใจมุ่งมั่น ทุ่มเท เพื่องานศิลปหัตถกรรมขั้นเลิศ, งานศิลปหัตถกรรมที่ผลิต

จากความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งผู้เข้าร่วมอบรมจะได้เรียนรู้วิธีการขับเคลื่อนธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มสมรรถนะการทำธุรกิจการค้างานศิลปหัตถกรรมอย่างยั่งยืน และส่งเสริมการสร้างกลุ่มเครือข่ายงานศิลปหัตถกรรมที่เข้มแข็ง ให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกัน และสามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

SACICT จึงได้คัดสรรครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม จำนวน 49 ท่าน จาก 4 ภูมิภาคของไทย ที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปหัตถกรรมไทยที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว มาจัดแสดงผลงานภายใต้หัวข้อ "ศิลปหัตถกรรม แรงบันดาลใจจากคำสอนพ่อ" ซึ่งจัดขึ้นในช่วงเดือนมกราคม 2560 ที่ผ่านมาน ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

To express the utmost gratitude for His Majesty King Bhumibol Adulyadej's infinite kindness to the people of the nation, SACICT takes this occasion to invoke his teachings as the inspiration for the Creative Entrepreneurship Program for Thai Artisans. This program is designed for master artisans and their successors under the concept "Handicrafts Inspired by His Majesty's Wisdom". This idea takes the 9 teachings of His Majesty namely perseverance is beauty, handicrafts from sufficiency, wisdom preservation through handicrafts, handicrafts harmony with nature, community harmony through handicrafts creation, dedication for quality handicrafts, and handicrafts created with trustworthiness. Those attending the seminar learned about effectively building business success and increasing the performance for sustainability of the handicrafts. This potential is realized through the strengthening of the network among the groups of artisans for the exchange of knowledge and business know how.

SACICT selected 49 master artisans and their successors from the four regions of Thailand whose works reflect the sustainable handicrafts development concept. Their works were showcased at the Handicrafts Inspired by His Majesty's Wisdom Exhibition in January 2017 at SACICT, Bang Sai, Ayutthaya.

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จ เปิดงาน Cross Innovation Symposium

H.R.H Princess Sirivannavari Nariratana Presides Over the Opening Ceremony of Cross Innovation Symposium

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จฯ มาเป็นองค์ประธานเปิดงานเสวนา "Cross Innovation Symposium" เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2560 ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีนายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ และผู้บริหารระดับสูงจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฝ้ารอรับเสด็จ

Cross Innovation Symposium นับเป็นก้าวแรกที่สำคัญของความร่วมมือจากกลุ่ม

เครือข่ายพันธมิตรทุกภาคส่วน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน เพื่อการพัฒนางานหัตถศิลป์ไทยอย่างยั่งยืนตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่ให้ความสำคัญในการสืบสานคุณค่างานศิลปหัตถกรรมไทยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และได้รับความนิยมในกลุ่มประชาชนทั่วไป ภายใต้แนวคิด Today Life's Crafts หรือ หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน ของ SACICT ในวันนี้

H.R.H Princess Sirivannavari Nariratana presided over the opening ceremony of the Cross Innovation Symposium on March 9, 2017 at SACICT, Bang Sai, Ayudhya. Sonthirat Sonthijirawong,

Deputy Commerce Minister, and Vibullak Ruamrak, Permanent Secretary, Ministry of Commerce, and Ampawon Pichalai, CEO, SACICT welcomed the princess.

Cross Innovation Symposium promotes the cooperation among the alliances of the public and private sector, educational institutions, together with the media for the development of Thai handicrafts in line with the Thailand 4.0 policy. SACICT's initiative is to drive the dissemination of knowledge about the value of Thai handicrafts among the members of the public under the concept Today Life's Crafts.

SACICT เชื่อมโยงสายสัมพันธ์ งานศิลปหัตถกรรม กับโลกมุสลิม

Relating with the Muslim World Through Handicrafts

SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เผยแพร่องค์ความรู้งานศิลปหัตถกรรมไทย ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ หรือความเชื่อของท้องถิ่นไทย ผ่านการเสวนา “หัตถกรรมในวัฒนธรรมมุสลิม วิถีมุสลิมไทย มุสลิมโลก” ณ มูลนิธิเพื่อศูนย์กลาง-อิสลามแห่งประเทศไทย

งานเสวนาดังกล่าว SACICT ได้เชิญ ดร.อนันต์ อมาตยกุล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล และ อาจารย์สุกรี สาเหรัมย์ นักวิชาการอิสระ มาบรรยายให้ความรู้ในหัวข้อ หลากหลายของวิถี และ

อัตลักษณ์ที่สะท้อนตัวตน “มุสลิม” ในประเทศต่างๆ พร้อมสาธิตอัตลักษณ์ของความเป็น “มุสลิม” นอกจากนี้ SACICT ยังมีการจัดนิทรรศการศิลปหัตถกรรมในวัฒนธรรม “มุสลิม” เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานศิลปหัตถกรรมและวิถีการดำเนินชีวิตของชาวมุสลิม อาทิ เครื่องจักสาน งานผ้า งานไม้ ฯลฯ จัดขึ้นบริเวณโถงกลาง ชั้น 1 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

SACICT promotes the dissemination of knowledge of Thai handicrafts, folk wisdom, way of life, and cultural identity of the nation through the seminar titled “Muslim Culture Reflected through Handicrafts, the Thai and Global Muslim Way of Life” at the Muslim Center.

For the seminar SACICT invited Dr. Anus Amatayakul, Lecturer from Mahidol University, and A.Sukree Sarem, Independent Academic to lecture about the diversity of the way of life and Muslim identity in different countries including a demonstration of the Muslim identity.

In addition SACICT organized an exhibition of Muslim handicrafts to demonstrate the relationship between crafts and the way of life of the people. These include woven crafts, fabrics, and wood works. The exhibition was organized on the first floor of SACICT, Bang Sai, Ayutthaya.

จากเส้นทางสายผ้าทอ สู่ “หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน”

Weaving Streets to Today Life's Crafts

SACICT มีแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยการส่งเสริมคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดมูลค่าเชิงพาณิชย์ จึงผลักดันให้เกิดการต่อยอดกิจกรรม “เส้นทางสายผ้าทอ : Weaving Streets” ซึ่งได้ร่วมกับครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรม พัฒนางานหัตถศิลป์จากผ้าทอพื้นถิ่นให้เป็นเสื้อผ้าแฟชั่นที่มีความร่วมสมัยเข้าถึงวิถีชีวิตปัจจุบันที่มีความร่วมสมัย ได้แก่ คุณธนินทร์ธร รักขางค์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2556 ผ้าบาติก จังหวัดกระบี่และนราธิวาส คุณธัญญลักษณ์ ทวีกิตติพันธ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2557 ผ้าฝ้ายย้อมคราม จังหวัดสกลนคร คุณไพรัตน์ สารรัตน์ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2556 ผ้าฝ้ายทอมือ บ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี คุณนิตดา ภูแล่นกี ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2559 เครื่องทอ (ผ้าไหมแถมหมี่) จังหวัดขอนแก่น และคุณจิตนา โพนะทา ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2558 ผ้าไหมแพรวา จังหวัดกาฬสินธุ์ พร้อมด้วย ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจ เจ้าของรางวัลชนะเลิศการประกวดงานศิลปหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ ปี 2559 และยังเป็นผู้ออกแบบคอลเลกชันเสื้อผ้าภายใต้โครงการพัฒนาผลิต-

ภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืนปี 2560 (Sustainable Crafts 2017)

SACICT จึงได้จับมือกับ L'Officiel Thailand (ลอฟฟิเซียล ไทยแลนด์) ซึ่งเป็นนิตยสารแฟชั่นระดับไฮเอนด์จากฝรั่งเศส ร่วมกันเนรมิตและสร้างสรรค์การแสดงแฟชั่นโชว์รอบพิเศษในชื่อ “SACICT and L'Officiel Thailand Presents From Weaving Streets to Today Life's Crafts by Kris Yensudchai” เพื่อเป็นการถ่ายทอดและเชื่อมโยงงานหัตถศิลป์ที่สามารถเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันและยังเป็นการสะท้อนตัวตนของผู้สวมใส่อีกด้วย ซึ่งบรรยากาศภายในงานอบอวลไปด้วยอัตลักษณ์ความเป็นไทย และได้รับความสนใจจากผู้ชื่นชอบในผ้าทอมือมาร่วมชมแฟชั่นโชว์มากมาย

SACICT has taken the initiative to develop the community economic potential by promoting the commercial value of culture and local wisdom. This led to the creation of the Weaving Streets program that brings together the master artisans, their descendants, and handicrafts creators to develop the traditional fabrics into

fashion items to fit the contemporary lifestyle. The program includes the works of Thaninthorn Rakwong, Master Artisan 2013 for batik from Narathiwat, Thanyaluck Thaweekittiphan, Master Artisan 2014 for dyed fabrics from Sakon Nakhon, Pairat Sararat, Artisan Descendant 2013 for hand woven fabrics from Uthai Thani, Nidda Phoolankee, Artisan Descendant 2016 for Madmee silk from Khon Kaen, and Jitnapa Ponata, Artisan Descendant for Praewa silk from Kalasin together with Dr. Kris Yensudchai, winner of the Creative Crafts Award 2016 and designer for the collection under the Sustainable Crafts Project 2017.

SACICT cooperated with L'Officiel Thailand, which is a leading fashion brand from France, in organizing the SACICT and L'Officiel Presents from Weaving Streets to Today Life's Crafts by Kris Yensudchai fashion show. This project showcased how handicrafts can be used in daily life to highlight the personal identity of the wearer. Thai identity permeated the show that was filled with those who loved Thai fabrics.

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

อัตลักษณ์

I D E N T I T Y

แห่ง

O F S I A M

สยาม

ครั้งที่ 8 th

สัมผัสความงดงามอันล้ำค่าของมรดกแห่งงานหัตถศิลป์ไทย
The Masterpiece Exhibition ชื่นชมงานหัตถศิลป์ชั้นเลิศจากครูศิลป์ของแผ่นดิน
The Artisan's workshop เรียนรู้การประดิษฐ์งานศิลป์ จากผู้สืบสานงานศิลปหัตถกรรม
The Gallery เลือกซื้อผลงานหัตถศิลป์อันทรงคุณค่าและสะท้อนเรื่องราวภูมิปัญญาท้องถิ่น

27-30 April 2017 10.00 AM.- 9.00 PM.

Fashion Hall FL.1 and Lifestyle Hall FL.2

Siam Paragon

พบกับร้าน **SACICT CONCEPT** จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
ที่ **SACICT** ได้พัฒนาร่วมกับครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์
ที่เป็นสมาชิก **SACICT** จากทั่วประเทศ สู่ผลิตภัณฑ์นวัตศิลป์ที่ใช้ได้กับชีวิตปัจจุบัน กว่า 200 รายการ
ณ ชั้น 1 อาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา เปิดทำการทุกวัน 08.00 - 17.00 น.

TODAY LIFE'S CRAFTS

รอพบกับ...

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

งานผ้าฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 10

เดือนมิถุนายน 2560

ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

- เชิญชมนิทรรศการด้วยพระเมตตาจากพ่อหลวง ที่มีต่ออาชีพการทอผ้าฝ้ายไทย และนิทรรศการชุมชนทอผ้าฝ้ายไทย
- เลือกซื้อผ้าฝ้ายพิมพ์ลายพิเศษ (Limited Edition)
- การออกร้านจำหน่ายผ้าฝ้าย และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าฝ้าย กว่า 150 คูหา
- ร่วมสร้างสรรค์การประดิษฐ์งานหัตถกรรมจากผ้าฝ้ายในหลากหลายรูปแบบ